

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

říjen 2015

Tematické výstavy a filmy, komponované večery, koncerty, happeniny, interaktivní projekční box a spousta dalších aktivit. To nabídla patnáctidenní kampaň Dny duševního zdraví, kterou uspořádala Oblastní charita Uherské Hradiště. Snahou kampaně bylo pravdivě informovat veřejnost o potřebách lidí s duševní nemocí a zároveň odstraňovat předsudky vůči nim. Poslední den kampaně se přesně v poledne na Masarykově náměstí konalo velkolepé představení uživatelů Labyrintu - centra soc. rehabilitace OCH Uherské Hradiště, společně s klauny z Cirkusu Paciento.

obsah

Duchovní slovo:

My jsme tady vlastně křesťané... 2

Zprávy z arcidiecéze:

Charita oslavila svůj Den. Při něm lidem předvedla, co všechno dělá... 2

Anotace časopisu Rodinný život 4/2015 – Synovství... 2

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Holešov, Hranice, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín... 3

CARITAS – VOŠs Olomouc:

CARITAS na Českém rozvojovém dni... 21

Zahájení školního roku 2015/2016... 22

Setkání mentorů, tutorů a studentů... 22

Panelová diskuze o migraci přilákala přes dvě stovky Olomoučanů... 22

Jak jsem pomáhala uprchlíkům... 23

Humanitární pomoc:

V Baie de Henne bylo ošetřeno 400 dětí... 23

Lungová je z Haiti zpět... 24

Rozhovor s Kristýnou Lungovou po návratu z Haiti... 24

Fotograf Pasz je zpět z Haiti... 25

Dnes začínají na Haiti volby... 26

Na Ukrajinu v září vyjel další kamion... 27

Charita ČR spustila registrační databázi... 27

Charity v olomoucké arcidiecézi pomáhají uprchlíkům na Balkáně... 28

DUCHOVNÍ SLOVO

My jsme tady vlastně křesťané...

Před časem mně jeden humanitární pracovník vyprávěl, že se při své misi v Africe setkal s člověkem, který mu mj. řekl: „Tak vy jste z Evropy, hm. To je ta křesťanská země, že?“ Ten pracovník neměl čas ani sílu mu vysvětlovat, že Evropa sice má křesťanské kořeny, ale křesťanská země to už vůbec není.

Před pár dny se při rozhovoru zase bratr kapucín zmínil o letmém setkání s jedním člověkem v Olomouci, který při pohledu na jeho hábit zamyšleně řekl: „My jsme tady vlastně křesťané...“

Převládne v Evropě islám, nebo snad přijdou Číňané, kteří se prozatím vzpínají ekonomicky, nebo se splní vize Aldouse Huxlyho z jeho románu Konec civilizace? (Mimochodem tam píše, že slovo matka se stalo sprostým slovem. Ve Francii k tomu mají nakročeno – viz: rodič 1, rodič 2). Kdo to řekl, že Evropa bude křesťanská, nebo nebude vůbec?

Ať jsou příčiny přílivu většinou muslimských imigrantů jakékoliv, jsme každý postaven před výzvu. Jak na ni odpovíme? Necháme se povzbuzovat ve strachu médií nebo jej budeme přiživovat rozesíláním neověřených drastických

zpráv o řezání hlav, byť s prosbou o modlitbu? Přidáme se k rostoucímu nacionalismu, nebo ...

Pojďme se vrátit ke křesťanským kořenům Evropy. Ptejme se: Kdo jsi, Ježíši Kriste? Co mi nabízíš? On se ptá nás, podobně jako kdysi apoštolů: „Co o mně lidé říkají? Co o mně říkáš Ty?“ On nenabízí širokou a pohodlnou cestu (ta končí v propasti), nenabízí pohodičku, ale úzkou cestu k naplněnému životu. Je sice strmá, ale je to mechová cestička, jak se vyjádřila jedna konvertitka. Především už teď nabízí své přátelství, osobní vztah, svůj (tvůrčí) pokoj a radost v srdci, zve do společenství a k vytváření bratrštějšího světa, také ovšem mozoly, pot, někdy i krev.

Říká se, že naděje umírá poslední. S apoštolem Pavlem vyznáváme, že naděje v Ježíše Krista nekončí nikdy. Pojďme, poznejme jej lépe. Obnovme dům svého života tak, aby stál na skále, kterou je on, ne na písku nejružnějších názorů, čísel, toho všudypřítomného „se“ (mi chce – nechce). Kvet tam, kde rosteš!

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Charita oslavila svůj Den. Při něm lidem předvedla, co všechno dělá

Řada místních organizací a charitních služeb představila při celostátní kampani Den Charity koncem září a začátkem října svoji činnost. V rámci kampaně pořádaly diecézní, oblastní a farní Charity dny otevřených dveří, exkurze, výstavky, děkovné bohoslužby i hudební vystoupení. Akce se každý rok konají zpravidla kolem svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), patrona charitních zařízení.

„Cílem kampaně je ‚obdarovat‘ širokou veřejnost a zajímavou či zábavnou formou představit zájemcům jednotlivá charitní pracoviště a zařízení,“ říká ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. „Touto cestou současně Charity děkují všem, kdo je podporují nebo se zajímají o jejich práci.“ S kampaní není spojena žádná finanční sbírka, snahou je poučit a pobavit.

Nápad představit široké veřejnosti nabídku charitních služeb vznikl v roce 2004 na Jižní Moravě. Myšlenka se ujala a o čtyři roky později. Česká biskupská konference oficiálně vyhlásila den 27. září, kdy církev slaví památku sv. Vincence z Pauly jako Den charity.

Vincenc z Pauly (1576–1660) se řídil se heslem **"Bratři, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem."** (První list Janův, 3, 18). Za válek 1648–53 například zorganizoval rozsáhlou pomoc pro zpusťované kraje - za pomoci tištěných letáků se zprávami o utrpení zbídačeného obyvatelstva shromáždil v Paříži finanční milodary. Za ně byly nakoupeny potraviny a šaty a pomocí misio-nářů rozdávány chudým v postižených oblastech. Vincenc založil řadu charitativní organizací. V roce 1737 jej papež Kliment XII. prohlásil za svatého. Vincenc po sobě zanechal bohaté dílo a jeho odkaz přetrvává dodnes.

Více o kampani Den Charity:

<http://www.charita.cz/kampane/den-charity/>

Jan Oulík, František Coufal,
oddělení komunikace Charity ČR

Anotace časopisu Rodinný život 4/2015 – Synovství

Co potřebují chlapani, aby se mohli stát skutečnými muži? Jak rozdílná je role otce a matky ve výchově syna? Začtete se do nového čísla časopisu Rodinný život, které je věnováno tématu synovství.

V rozhovorech poodhalí Matouš Machů a Václav Kvapil

své nejmilejší vzpomínky na „tvůrčí“ okamžiky s tatínky, ocení otcovský vzor a popíší odlišnosti přístupu k výchově synů a dcer.

Kevin Leman představuje tři hlavní charakteristiky chla-peckého světa, kterými jsou soutěživost, ztřeštěnost a tvr-

dá hra. Maminky jsou zvány k porozumění a shovívavosti. Nejlepším dědictvím, které mohou otcové svým synům poskytnout, je podpora a vlastní příklad při zvládnání emocí a utváření zdravého názoru na sebe sama.

Jaké to je, když kluci náhle vyrostou a mateřsko-synovský vztah je obohacen o novou, ochrannou rovinu, vypráví Magda Strejčková.

Představíme vám knihu Pobořený chrám. Na základě osobního svědectví se zabývá vztahem věřících mužů k pornografii a překonáním této závislosti.

Paní Eva Muroňová zve k investici lásky v rámci širší lidské rodiny. Vždyť jsme všichni dětmi jednoho Boha. Anděl Cherubín dětem poví, jak krásně je v nebi a co právě teď dělají apoštolové.

V časopise nechybí pokračování seriálu o svatých manželských párech, čtení na dobrou noc, podzimem vonící recept, křížovka, soutěže, hry a informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Jak jsme slavili Den Charity v Bystřici pod Hostýnem...

Dne 27. září slavíme svátek sv. Vincenta de Paul, zakladatele charitního díla. V ten den mnohé Charity otevírají své dveře veřejnosti a snaží se prezentovat svou činnost. I naše Charita již v pátek 25. září „pootevřela své dveře“ a dovolila vstoupit lidem dovnitř, připravila pro ně program na náměstí v Bystřici pod Hostýnem.

Celý náš program zahájil úvodním slovem ředitel Oblastní charity Ing. Pavel Pilmajer a pastorační asistentka Helena Janovská. I když počasí moc nepřálo, Masarykovo náměstí hned ožilo, když cimbálová muzika pod vedením Radka Cáhlika vyloudila své první tóny. A protože k muzice patří i zpěv a tanec, malí tanečníci z Folklorního souboru Malá Rusava pod vedením p. Mullerové nezháleli a hned se přidali. Svou úžasnou choreografií přilákali nejenom lidi z ulice, ale vytáhli z lavic žáky a učitelé z nedaleké školy. Najednou bylo náměstí plné.

Samozřejmě nechyběl ani prezentační stůl plný letáků a výrobků z Denního stacionáře pro seniory ve Chvalčově. Naše zdravotní sestry měřily zdarma tlak a cukr v krvi. Odměnou za dobré výsledky měření bylo skromné pohoštění. Každý si mohl nabídnout zákusek, který napekly pracovnice z denního stacionáře pro seniory, s horkou kávou, což v chladném ránu přišlo celkem vhod. Na naše milé překvapení, hodně lidí se u nás zastavilo, zajímalo se o naše služby a rádi jsme jim na všechny jejich dotazy odpověděli. V poledne byl připravený program pro děti s mnoha zajímavými úkoly, ale z důvodu nepříznivého počasí byl zrušen.

Celý den jsme nakonec završili mší svatou v kostele sv. Jiljí, kterou celebroul P. Stanislav Jordán a pozvání přijal i P. Marek Výleta. A protože k práci patří i odpočinek, rozhodli jsme se večer oslavit Den Charity u bowlingu v

místní pizzerii. Naštěstí každá koule dopadla, kam měla a pozitivně naladěni, s úsměvem na tváři jsme zkonstatovali, že se Den Charity vydařil dle našich očekávání.

Děkujeme všem účinkujícím za zpestření celého dne, Městskému úřadu v Bystřici pod Hostýnem za pomoc při organizaci a poskytnutí zázemí, Ing. Martinovi Maceauerovi za ozvučení, Lékárně Salvia za poskytnutý zdravotní materiál a v neposlední řadě všem pracovníkům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k přípravě Dne Charity. Věříme, že tento den splnil svůj účel, Charita zase o něco víc pootevřela své dveře a dostala se do povědomí lidí, a hlavně ukázala, že pomáhat má smysl.

Helena Janovská,
pastorační asistentka

Charita Holešov

 Charita Holešov a Římskokatolická farnost Holešov Vás srdečně
zvou na přednášku

**Ukrajina - pohledem kněze, charitního pracovníka
a rodilého Ukrajince**

Přednáší P. Rostislav Strojvus,
z Charity Olomouc

Čas: čtvrtek 5. listopadu 2015 v 16:00 hod.

Místo konání: v domě U sv. Martina v Holešově

Charita Hranice

Týden s Charitou Hranice

Týden s Charitou Hranice zahájili její zaměstnanci relaxačně-vzdělávacím víkendovým pobytem na Rusavě. V pátečním podvečerním vzdělávacím bloku jsme si zopakovali úkoly, které musíme plnit při údržbě služebních automobilů a jak se zachovat v případě, že se staneme účastníky dopravní nehody. Páteční večer byl vyplněn společnou zábavou, relaxací v bazénu, posezením u ohně. Sobotní ráno jsme slavili mši svatou s o. Vratislavem Kozubem. Tématem sobotního semináře byla Prevence bolesti zad. Lektorka firmy Schola Medica nás v rámci semináře upozornila na chyby, které všichni každodenně děláme a vyzkoušeli jsme si i cviky, které jsou vhodné k posílení našich zad. V pondělí charitní zaměstnanci, dobrovolníci, ale také klienti a jejich rodinní příslušníci slavili mši svatou obětovanou za živé a zemřelé klienty Charity Hranice a za ty, kteří se o ně v Charitě starají. V úterý otevřely dveře naše ambulantní služby Denní centrum Archa a Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Fénix, které navštívili rodiče uživatelů, potenciální uživatelé, ale také rodinní příslušníci zaměstnanců. V Lipníku nad Bečvou měli zájemci možnost navštívit zázemí charitní pečovatelské služby.

Ve středu společně klienti, dobrovolníci a senioři z farnosti putovali k Panně Marii na Svatý Hostýn. Díky krásnému počasí mohli klienti prožít den podle svých představ – účastí na mši svaté, adorací, rozjímáním křížové cesty nebo cesty světla, návštěvou restaurace, prohlídkou muzea či procházkou přírodou. Den Charity jsme již tradičně slavili ve čtvrtek odpoledne ve dvoraně hranického zámku. V doprovodném programu tančili klienti Denního centra Archa se svými asistentkami, uživatelé Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Fénix zazpívali romské písně a k poslechu hrála country kapela Voco de. Zdravotní a sociální služby, které Charita Hranice provozuje, byly představeny jejich vedoucími. Svou činnost představila organizace Tom Help. Návštěvníci měli možnost využít sociální poradenství, prověřit si svůj zdravotní stav, získat podrobnější informace o poskytovaných službách. Celá akce byla završena podvečerním přátelským setkáním zaměstnanců a dobrovolníků Charity Hranice.

Na závěr Týdne s Charitou Hranice byla za charitní dílo slavena mše svatá ve farním kostele v Lipníku nad Bečvou.

Parné léto v nízkoprahovce Fénix

Letošní parné prázdniny v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Fénix byly mimo bohatou nabídku klubových aktivit, nabitě velkou řadou zajímavých a pestrých výletů. To jak do blízkého tak vzdáleného okolí Hranic a Lipníka nad Bečvou, kde jsou umístěny obě naše sociální služby.

Mezi již tradiční akce patřily výlety za zábavou. Navštívili jsme například bobovou dráhu ve sportovním areálu Tošovice nebo venkovní plavecký bazén v Hranicích, který v letošním horkém létě přišel skutečně vhod. Při výměnných akcích se spřátelenými kluby se mohli klienti seznámit s fungováním zařízení v jiných městech a pracovníci načerpali inspiraci pro svou další sociální činnost.

Novinkou v prázdninovém programu byl výlet do olomoucké ZOO. Pro naše uživatele jsme nachystali bohatý program, díky kterému poznali nejen zajímavosti ze světa zvířat, ale užili si při tom spoustu dobrodružství.

Rádi bychom proto poděkovali městům Hranice a Lipník nad Bečvou za jejich finanční podporu, plynoucí z programů zaměřených na prevenci kriminality a nácvik sociálních dovedností našich uživatelů. Díky ní jsme si mohli léto na plno užít a načerpat tak síly na nový školní rok.

*za tým pracovníků NZDM Fénix
Petr Nosálek*

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Pouť do Bludova a Velkých Losin – zájezd luhačovické Charity a farnosti

Tradiční pouť Charity Svaté rodiny Luhačovice a Římskokatolické farnosti Luhačovice se konala v polovině září. V úterý 15. 9. 2015 vyrazilo v ranních hodinách 47 poutníků na sever Moravy do Bludova a nedalekých Velkých Losin. Po necelých třech hodinách strávených v autobuse jsme přijeli do Bludova a zamířili ke kostelu sv. Jiří z roku 1833, který stojí na místě toho původního ze 13. století. U něj nás srdečně přivítal místní farář P. Otto Sekanina, který v Luhačovicích dříve působil jako kaplan.

Seznámil nás se stručnou historií obce a farního kostela. Zajímavostí je, že posledními majiteli Bludova byl významný moravský šlechtický rod Žerotínů, který sem přesídlil z Velkých Losin na počátku 19. století. Proto za farním kostelem je také možnost nalézt rodinnou žerotínskou hrobku.

Všichni jsme obdivovali unikátní výmalbu místního chrámu sv. Jiří. Byla pořízena na náklady manželů Mertových roku 1895 a je to tzv. průmyslová výmalba – technika, která je na celé Moravě ojedinělá. Pěkně ji doplňuje i hlavní oltář, který mimo svatostánku zahrnuje sošky evangelistů Matouše, Marka, Lukáše, Jana, také dvě velké sochy moravských věrozvěstů Cyrila a Metoděje a sochu Krista.

Neopakovatelným zážitkem bylo projít se lesem ke kostelíčku Božího Těla, který se nachází severně za Bludovem. Je to kouzelné místo schované v lese, které obestírá pověst o jeho vybudování.

„Lakotná selka z Hrabanova šla do Šumperka do kostela. Při svatém přijímání hostii - Tělo Páně - nespokla, ale vložila do modlitební knížky, aby jej mohla dát doma do žlabu krávy, aby více došla. Když se vracela zpátky, zastavila se na místě dnešního kostelíčka, kde byly tehdy pouze hluboké lesy. Chtěla si odpočinout. Uspnula a během spánku jí hostie z knížky vypadla. Selka se po chvíli vzbudila, nevšimla si, že hostie vypadla, vzala knížku a šla domů. Po čase si lidé na tom místě všimli podivné záře, která vycházela z dutého stromu. Šli blíže, a co nespátřili - vprostřed stromu byla v monstranci ze včelího vosku umístěna ztracená hostie. To roj divokých včel sebral tenkrát vypadnutou hostii, zanesl ji do stromu a kolem ní utvořil voskovou monstranci. Včely tak napravily zneuctění Božího Těla, jehož se dopustil člověk. Lidé v úžasu nad tím, co spatřili, postavili na tom místě malý kostel (proto se mu od jaktě-

živa říkalo kosteláček), který nazvali Kosteláček zjevení se Božího Těla.“ Tak uvádí tento nejrozšířenější příběh na webových stránkách obec Bludova (www.bludov.cz).

Patronkou Bludova je sv. Rozálie. V roce 1855 totiž postihla obec velká epidemie cholery. Prameny uvádí, že jen v srpnu a září tehdy zemřelo na 120 lidí. Tehdy Bludovští zavázali veřejným a slavným slibem Bohu sebe i své potomky, že svátek toho světce či světice, na jehož svátek cholera poleví, budou po všechny věky slavit jako svátek zasvěcený. A tak od poloviny 19. století se zde také každoročně slaví svátek sv. Rozálie, patronky Bludova. Výjev z této události lze nalézt nad oltářem lesního kostelíčku.

Po mši svaté jsme si u kosteláčka nabrali vodu a putovali jsme dál do nedalekých Velkých Losin. Po cestě jsme se občerstvili a vydali se do státního zámku Velké Losiny a kostela sv. Jana Křtitele ve Velkých Losinách. Po těchto celodenních zážitcích jsme vyrazili na cestu domů.

Děkujeme všem, kteří pomáhali a spolupracovali na pří-

pravě a realizaci poutě. Těšíme se na setkání na další zájezdní pouti.

Anna Martincová,
pracovnice Charity Luhačovice a účastnice zájezdu

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Slavnostní konference švýcarsko-českého projektu

Ve čtvrtek 24. 9. 2015 se konala Slavnostní konference k projektu „Cesta za kvalitním životem seniorů na Valašsku“, kterou pořádal příjemce projektu – Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov s partnery projektu – Charitou Vsetín, Charitou Valašské Meziříčí a Diakonií Valašské Meziříčí. V příjemné podzimní atmosféře jsme se setkali v Lidovém domě v Novém Hrozenkově a našimi hosty byli všichni, kteří náš projekt provázejí od jeho vzniku, v jeho průběhu, a jsou také spojeni se zaměřením projektu na terénní a ambulantní služby, nebo nás podporují.

Na úvod konference se slova zhostili David Stoklasa z kanceláře Programu švýcarsko-české spolupráce při Velvyslanectví Švýcarské konfederace v Praze, a Tereza Vavrečková - zástupkyně ředitelky odboru Mezinárodních vztahů - MF CR. Dále byl prezentován průběh projektu a své místo měly na konferenci i jednotlivé organizace zapojené do projektu, které stručně charakterizovaly svou historii a činnosti, kterým se věnují.

Dalším z bodů konference, a bezesporu tím nejdůležitějším, byla prezentace aktivit projektu, která přítomné seznámila s úspěchy, mezi něž patří vybavení organizací rehabilitačními a kompenzačními pomůckami, které ulehčí práci jak pracovníkům, tak i rodinným příslušníkům, aby služby mohly být poskytovány co nejlépe. Projekt také vybavil zázemí poskytovatelů novým nábytkem, batohy a elektronikou. Pracovníci se zdokonalili v nových metodách, mezi které patří techniky bazální stimulace, reminiscenční terapie a alternativní a augmentativní komunikace. Pracovníci měli také díky projektu možnost vycestovat do švýcarských organizací a mohli jsme se tak s hosty podělit o dobrou praxi a nové podněty. Projekt je ve svém zaměření unikátní jak svými cíli, tak i finanční podporou. Nejdůležitější aktivitou tak byl nákup nového vozového parku, který zahrnoval 27 automobilů 4x4, pick-up, minibus a kola. Navíc se těšíme na dodání vysokokapacitních vozů a mopedu. Pozvání na konferenci přijala i Charita Ostrava, která přítomným ukázala svůj projekt podpořený z Programu švýcarsko-české spolupráce.

Příjemně strávený čas při kávě a voňavých koláčcích doprovázela cimbálová muzika Kotula a soubor Ostrévka. Čas utekl jako voda a závěr konference patřil velkému okamžiku, na který jsme všichni moc čekali – došlo na slavnostní žehnání vozů před kostelem sv. Jana Křtitele, kde nás kromě krásných nových vozů

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

čekala i veřejnost, která tuto chvíli prožila s námi. Všem hostům a veřejnosti děkujeme, že přijali naše pozvání a prožili s námi ten velký okamžik.

Příjemce a partneři projektu

Pout' do Štípy, Tečovic a Malenovic

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov si za cíl letošní podzimní poutě zvolila tři místa: Štípu, Tečovice a Malenovice. V poslední zářijový den letošního roku jsme tedy vyrazili a jako první jsme navštívili mariánské poutní místo Štípu. Místní průvodce nám popovídal o historii tohoto místa, které poutníci navštěvují už od 14. století. Zásadní historický vliv na stavbu současného kostela měla Lukrecie Nekešová z Landeku, manželka Albrechta z Valdštejna, která zemřela na vsetínském zámku. Před svou smrtí zavázala svého manžela, aby ve Štípě vybudoval velký kostel a přenesl do něj ze starého kostelíka sošku Panny Marie Štípské a aby při kostele vybudoval také klášter. Albrecht její přání vyplnil a v roce 1616 byl posvěcen základní kámen. Nový chrám byl ale dokončen a slavnostně posvěcen až v roce 1765. V současné době ve štípském kostele probíhají opravy, ve středu kostela je ještě lešení. Mše sv. byla sloužena v presbytáři v blízkosti oltáře a milostné sošky Panny Marie Štípské. Sloužil ji současný farář ve Štípě P. František Sedláček. Ten také doplnil výklad průvodce a ukázal nám i kapli sv. Eliáše. Odcházeli jsme obohaceni o spoustu zajímavých informací a duchovně povzbuzeni. Přesunuli jsme se na oběd do Štípského šenku a po obědě vyrazili za druhým cílem naší poutě – Tečovic. Tam na nás čekal P. Waldemar Grieger, SVD, farář ve Zlíně – Malenovicích, pod jehož správou filiální kostel sv. Jakuba spadá. Od P. Waldemara jsme se dozvěděli, že kostel pochází z doby přibližně kolem roku 1260 a je nejstarší architektonickou památkou na Zlínsku. Kostel byl postaven v románském slohu, později byl přestavěn nejdříve goticky a později i barokně. Má 1,2 m silné zdi. Fresky, které čekají na opravu, jsou ze 14. století. V

kostele jsou i v současné době pravidelně slouženy mše sv. Po prohlídce této chráněné kulturní památky jsme se přesunuli na faru do Malenovic, kam nás P. Waldemar pozval na kávu. V sále pro nás bylo připraveno pohoštění, u kterého nás P. Waldemar informoval o aktivitách, které v jeho farnosti probíhají. Bylo to velmi milé posezení a krásná sladká tečka za celým dnem.

*Marie Fedorová,
pastorační asistentka*

Zahradní slavnost v charitním Domě pokojného stáří

V pátek 4. září jsme se ráno probudili do zamračeného dne. Vůbec nás to netěšilo, protože jsme, jako každým rokem, na „Domečku“ připravovali zahradní slavnost. Naštěstí se počasí odpoledne umoudřilo, slunko se prodralo z mraků a my jsme mohli slavit venku na zahradě. Účast předčila naše očekávání. Téměř všichni klienti s rodinnými příslušníky si mohli poslechnout muziku pod vedením pana Maliny a spol. Počet hostů nás mile překvapil. Chlebičky, zákusky, frgály i špekáčky nám chutnaly.

Veselí se protáhlo až do večerních hodin, kdy se začalo ochlazovat.

Odměnou zaměstnancům byla spokojenost obyvatelů i rodinných příslušníků. „Za rok se sejdem zase,“ - říká jedna z našich uživatelek.

*Autor Neznámý
(Tento text byl skládán pracovníky domu společně s
našimi obyvateli).*

Charita Olomouc

Dluhová poradna Charity Olomouc uspořádala workshop s insolvenčním správcem

Dne 8. října 2015 se uskutečnilo již čtvrté setkání dluhových poradců, které pořádala Dluhová poradna Charity Olomouc (Wurmova 5). Hostem byl právník a insolvenční správce pan Mgr. Jan Klváček z Olomouce, který se podrobně věnoval tématu zadluženosti.

V médiích se pravidelně objevují informace z dluhové problematiky: „V lednu 2015 stoupla zadluženost českých domácností, tzn., že Češi dluží 1,2 biliónu korun“, „Na konci roku 2014 byla uvalena na více než 75 tisíc důchodů exekuce“, „V ČR je 150 tisíc dětských dlužníků“, apod. Někdo je schopen své dluhy splácet, jiný ne. Přibývá i počet těch, kteří jsou předlužení a dostávají se do dluhových potíží. Těmto lidem se věnují dluhová poradci z neziskových organizací a poskytují své služby potřebným zdarma.

Hlavním bodem programu byl příspěvek právníka a insolvenčního správce pana Mgr. Jana Klváčka z Olomouce. Jeho vystoupení bylo pro účastníky velmi podnětné, o čemž svědčily spousty dotazů a zajímavá diskuse (vysvětlení procesu oddlužení od počátku až do konce, problémy spojené s insolvencí ze strany insolvenčního správce, připravovaná novela insolvenčního zákona, aj.).

Jaký dopad bude mít na fungování současných dluhových poraden právě připravovaná novela insolvenčního zákona? Tuto otázku si mohou položit všichni, kteří se touto problematikou zabývají. Jisté je nejspíš to, že změny výrazně ovlivní činnost dluhových poraden a budou klást vysoké nároky na kvalitu poskytované služby.

Setkání se zúčastnilo celkem 20 osob, mimo jiné i pracovníci Magistrátu města Olomouce, Studentské právní poradny Univerzity Palackého v Olomouci, Poradny pro občanství, občanská a lidská práva Olomouc, SAS Romodrom Prostějov, Nízkoprahového denního centra Uničov z Charity Šternberk, Občanské poradny a poradny pro dlužníky Charity Přerov, Občanské poradny Charity Zábřeh, Charitní poradny Boskovice, Vojenské nemocnice Olomouc, Člověka v tísní Olomouc a samozřejmě pořádající Dluhové poradny Charity Olomouc a další.

Workshop byl účastníky hodnocen pozitivně, další setkání proběhne na jaře příštího roku.

*PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska*

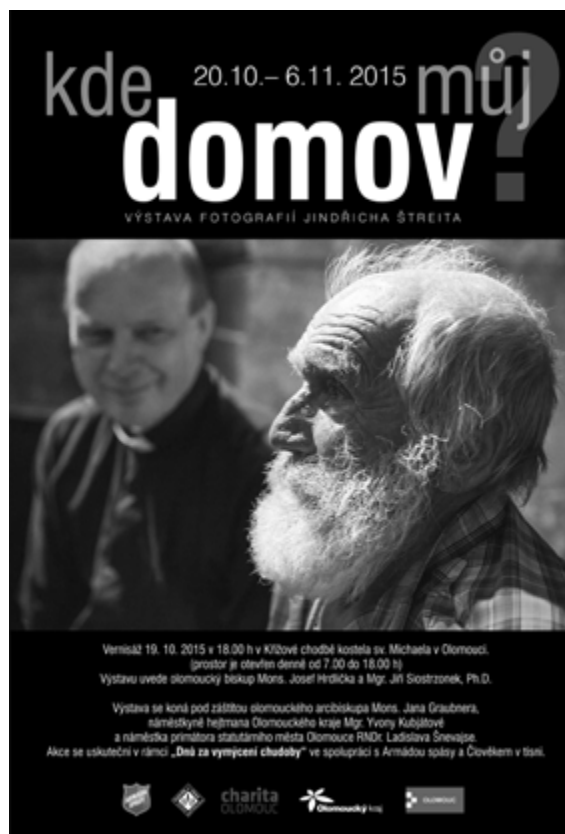
Dny boje proti chudobě zahájila výstava Jindřicha Štreita

V pondělí 19. října 2015 začal již čtvrtý ročník Dnů boje proti chudobě v Olomouckém kraji, který pořádá Armáda spásy, Charita Olomouc, Člověk v Tísni a CARITAS - VOŠ sociální Olomouc. Pro návštěvníky vytvořili nabitý program, který probíhal v Olomouci a v Přerově. Hlavním smyslem celé akce bylo postavit se proti lhůstojnosti, s níž se chudí lidé často setkávají. Letošní ročník se navíc zaměřil na tematiku seniorů a chudoby. Účast na všech akcích je zdarma.

Dny boje proti chudobě byly zahájeny vernisáží fotografií známého autora prof. Jindřicha Štreita s názvem „Kde domov můj?“ Fotografie z prostředí lidí bez domova autor pořizoval ve spolupráci s Charitou Olomouc a Armádou spásy. Jednalo se o první ucelenou výstavu na toto téma na Olomoucku. Vernisáž uvedl biskup Mons. Josef Hrdlička, Mgr. Jiří Siostrzonek, Ph.D. ze Slezské univerzity v Opavě a náměstek primátora města Olomouce RNDr. Ladislav Šnevajs. Výstava byla v Křížové chodbě kostela sv. Michala v Olomouci do 6. listopadu 2015.

Součástí Dnů boje proti chudobě byly i besedy pro seniory v klubech a zařízeních pro seniory v Přerově i Olomouci. Obsah besed byl zaměřen na oblast zadlužení a podvodného jednání.

„Pro přátelé divadelní improvizace byla připravena vystoupení divadelního spolku ÚLET, který tvoří lidé s bezdomoveckou zkušeností. Spolek vede zkušený improvizá-

tor a pracovník Charity Olomouc Alexandr Dvořák. Akce proběhla 20. října od 16 hodin v prostorách Nízkoprahového denního centra ve Wurmově 5 v Olomouci,“ uvedl vedoucí střediska Samaritán pro lidi bez domova PhDr. Petr Prinz.

V prostorách CARITAS – VOŠs Olomouc v Křížkovského ulici 6 se zase konaly dvě zajímavé akce. Čaj o čtvrté, spojený s přednáškou na téma Jaká jsou práva spotřebitele a jak je efektivně uplatnit, byl určen především seniorům a lidem, kteří s nimi pracují. V 19 hodin navázala Noc se sociálními filmy, která nabídla dokumenty o chudobě a stáří. Akce byla otevřena veřejnosti.

V Přerově byla 22. října od 13 hodin zase připravena před-

náška Předcházej problémům s peněží a promítání filmu Šmejdi o nekalých praktikách podvodných prodejců, kteří se zaměřují především na seniory.

V tento den také proběhlo v Charitě Olomouc odborné setkání sociálních pracovníků zaměřené na problematiku extrémního sociálního vyloučení seniorů bez domova. Cílem diskusního setkání bylo popsat potřeby, rizika i řešení tohoto ožehavého problému.

V pátek v 17:30 zakončila celý program Dnů boje proti chudobě společná ekumenická bohoslužba v kostele ČCE v Olomouci, po níž následovalo posezení u společné polévky.

chol

**Armáda spásy
Charita Olomouc
Člověk v tísni a CARITAS
– VOŠ sociální Olomouc**
pořádají V. ročník
aktivit konaných
u příležitosti

DNŮ BOJE PROTI CHUDOBĚ

**TÉMA:
CHUDOBA
SENIORŮ**

**NA VŠECHNY
AKCE VSTUP
ZDARMA**

OLOMOUC

19. 10.
KLUB SENIORŮ, KARAFIATOVA 6
14.30 přednáška pro seniory na téma
finanční gramotnost
**KŘÍŽOVÁ CHODRA U KOSTELA
SV. MICHAELA**
17.30 tisková konference
18.00 vernisáž výstavy Jindřicha Štreita
(výstava pod záštitou olomouckého
arcib. Jana Graubnera potrvá do 6. 11.)

20. 10.
KLUB SENIORŮ, JAVOŘIČSKÁ 2
14.30 přednáška pro seniory na téma
finanční gramotnost
WURMOVA 7 (DIVADELNÍ SÁL)
16.00 situačně improvizáční vystoupení
divadelního spolku ÚLET (spolek osob
s bezdomoveckou zkušeností)

21. 10.
**AULA CARITAS – VOŠS
OLOMOUC, KŘÍŽKOVSKÉHO 6**
16.00 Čaj o čtvrté, tematická přednáška
a posezení pro seniory
19.00 Noc se sociálními filmy – promítání
dokumentů na téma stáří a chudoba
a následná debata

22. 10.
Workshop, pracovní setkání odborníků
na téma: Extrémní sociální vyloučení seniorů

23. 10.
**KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ, BLAHOŠLAVOVA 1**
17.30 ekumenická bohoslužba, následně
prezentace organizací a ochutnávka
bezdomovecké polévky

KONTAKT

<p>Armáda spásy David Jersák +420 737 215 438 david_jersak@czh.salvationarmy.org www.armadaspasy.cz</p>	<p>Člověk v tísni Mgr. Richard Kořínek +420 608 732 386 richard.korinek@clovekvtsni.cz www.clovekvtsni.cz</p>
<p>CARITAS – VOŠs Olomouc Mgr. Eva Bělocká, DiS. +420 777 713 450 eva.belocka@caritas-vos.cz www.caritas-vos.cz</p>	<p>Charita Olomouc Mgr. Petr Prinz +420 739 054 463 petr.prinz@olomouc.charita.cz www.olomouc.charita.cz</p>

Spolupracují:

ČESKO-CHUDOBE

EVROPSKÝ ROK ROZVOJE 2015
Náš sen, naše budoucnost, naše kvalita života

PŘEROV

20.–22. 10.

- bazárek, bleší trh retro věcí
- předvádění starých rukodělných technik
- přednášky na dlouhé poradenství
- promítání filmového dokumentu Šmejdi
- bohoslužba

Charita Svitavy

Pouť Charity Svitavy

Letošní pouť Charity Svitavy vedla poutníky na Moravu, do kaple V Lipkách. Doprovázel nás náš svitavský otec Petr Krajčovič. Pouť nebo spíše poutní výlet byl koncipován jako poděkování koledníkům Tříkrálové sbírky na Svitavsku, doplnili jej ostatní dobrovolníci a také farníci. Ve svátek Narození Panny Marie přivítala tato perla severní Moravy v Rýmařově necelé čtyři desítky svitavských koledníků, klientů Charity Svitavy i farníků. Otec P. Mgr. IC Lic. František Zehnal ThD, svitavský rodák a nyní děkan v Bruntále, připravil pro poutníky se svými farníky velkolepé přivítání. Nejen, že jeho farníci slavili s námi společně mši svatou, ale květinami nádherně vyzdobenou kaplí se nesl úžasný zpěv Ave Maria i s profesionálním varhanním doprovodem. Přinesli jsme si jej zpátky domů ve vzpomínkách. Oběd v malém pivovaru Excellent s ochutnávkou místního piva posílil tělo, a pak už vzhůru na hrad Sovinec. Cestu se nám trochu snažili znepříjemnit silničáři neohlášenými opravami, které byly překvapivé i pro místní obyvatele, ale nakonec se šikovný řidič společnosti Hnat z Radiměře prosoukal silničkou až k hradu Sovinec. Objednaná prohlídka s průvodcem začínala v 15 hodin. Někteří účastníci využili příležitosti prohlédnout si hrad s průvodcem a dozvědět se více o historii a pikantnostech místa, část si prohlédla samostatně pět nádvoří a zbytek poutníků strávil příjemné chvíle nad kávou v místním „Hostinci u rytířů“ s výhledem na hrad Sovinec. Příjemný den skončil ve Svitavách po šesté hodině večerní, završen bezpečnou jízdou. Věřím, že si poutníci z promodleného místa dovezli mnohé duchovní dary.

*Miriam Holubcová,
pastorační asistentka*

Den Charity přilákal zájemce o charitní služby

Charita Svitavy se ve čtvrtek 24. září 2015 připojila k celorepublikové kampani Den Charity a v rámci Dne otevřených dveří pozvala veřejnost k návštěvě svých služeb.

Den otevřených dveří Charity Svitavy byl zahájen mší sv. za Charitu, po níž bylo požehnáno novému automobilu Charitní pečovatelské služby. Automobil, který byl částečně financován z prostředků Tříkrálové sbírky, bude sloužit k poskytování péče ve Svitavách a v obcích v územní působnosti Charity Svitavy.

Poté bylo možné navštívit dispečink Charitní pečovatelské služby a Světlanku - centrum denních služeb. Velký zájem byl především o návštěvu Světlanky. Někteří účastníci nás chodí podpořit pravidelně, někteří lidé přišli poprvé, někteří s několikaletou odmlkou (a byli překvapeni, jaké změny za uplynulé roky proběhly).

Jsmo vděční za zájem panu starostovi a ostatním zástupcům města Svitavy, za návštěvu klientů Domova na Rozcestí a z Diakonie ČCE v Letovicích.

Děkujeme za návštěvu všem nejmenovaným jednotlivcům a také P. Václavu Dolákovi a P. Janu Slívovi.

Bc. David Šmída

Oblastní charita Uherský Brod

O uprchlíky se brodská Charita dobře stará, říkají zasvěcení

O celkem 32 uprchlíků, převážně Syřanů, se od počátku září do dnešních dnů postarali pracovníci uherskobrodské Oblastní charity. „Migrantům zajišťujeme skrze Územní odbor cizinecké policie v Uherském Hradišti jídlo, to znamená snídaně, obědy i večeře. Dodali jsme jim také hygienické potřeby. Ve dnech 28. až 30. září jsme zajišťovali i stravu pro jednoho kojence,“ vysvětlila Jitka Chvílová z Oblastní charity Uherský Brod, která je koordinátorkou pomoci při mimořádných událostech. Jak podotkla, podle jejich informací je hradištský Územní odbor cizinecké policie prozatím jedinou institucí svého druhu, která mi-

granty ve Zlínském kraji přepravuje na svá zařízení. „Je tomu údajně proto, že panuje názor, že na Hradištsku se o uprchlíky Oblastní charita Uherský Brod dobře postará,“ tlumočila názor strážců zákona Jitka Chvílová.

Uprchlíci se v Uherském Hradišti zdržují jen zhruba dva až tři dny. Po vyřízení nezbytných úředních úkonů putují do zařízení pro zajištění cizinců v dalších regionech.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Ředitel brodské Charity se setkal se senátorem Valentou i podnikateli

Na pozvání obce Slavkov se ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť zúčastnil v pátek 9. října setkání se senátorem Ivo Valentou, významnými regionálními podnikateli a zástupci státní správy a samosprávy. Dostal příležitost prezentovat činnost brodské Charity, jako významného regionálního poskytovatele sociálních služeb a také jako významného zaměstnavatele.

Seznámil přítomné i s aktivitami, které brodská Charita realizuje ve prospěch naší společnosti nad rámec svých povinností vyplývajících ze zákona o sociálních službách. Jedná se například o pomoc uprchlíkům, pomoc v rámci Integrovaného záchranného systému Zlínského kraje, pomoc při mimořádných událostech, provozování půjčovny zdravotních a kompenzačních pomůcek, provozování vlastní kuchyně s jídelnou, spolupráci s Probační a mediační službou, pomoc sociálně slabým rodinám, sbírkovou činnost, apod.

Senátor Ivo Valenta se pochvalně vyjádřil o činnosti Charity, jejíž činnost v minulosti několikrát významně podpořil a je připraven ji podporovat i nadále.

Velmi pozitivně ocenil práci Oblastní charity Uherský Brod také zástupce Policie ČR, který mj. ocenil současnou velmi dobrou spolupráci s brodskou Charitou při řešení pomoci uprchlíkům. Charita Uherský Brod na vyžádání Policie ČR v Uherském Hradišti opakovaně pomohla téměř čtyřicítce uprchlíků se stravou a hygienickými potřebami. Jsme i nadále připraveni podat pomocnou ruku všem, kteří objektivně pomoc potřebují.

Ředitel brodské Charity Petr Houšť se následně zúčastnil prohlídky místních významných firem KASKO, spol. s r.o. a KREDIT, spol. s r.o. Obě společnosti jsou velmi úspěšné a patří mezi největší zaměstnavatele v regionu.

Někteří přítomní podnikatelé vyzvali ředitele Petra Houště k setkání, na kterém by chtěli projednat spolupráci a pomoc pro Oblastní charitu Uherský Brod.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Firmy na Slovácku nabídly Charitě Uh. Brod pomocnou ruku

Vítanou pomocí při pořizování vybavení nové noclehárny v Uherském Brodě nabídli v posledních několika týdnech zástupci významných firem Slovácka. Jednalo se o společnosti SLOVÁCKÉ STROJÍRNÝ Uherský Brod, AUTO GAMES Uherské Hradiště, WELCO Uherský Brod a RACIOLA Uherský Brod.

Vítaným darem přispěl také pan Jiří Kadlček z Dolního Němčí (spol. Kadlo). Svým činem reagoval na výzvu Oblastní chari-

ty Uherský Brod, která vyzvala výrobce potravin ze Slovácka, zda by pro potřeby sociálně slabých rodin neposkytli libovolné množství svých výrobků. Těstoviny byly uloženy do skladu Centra potravinové a materiální pomoci při Oblastní charitě Uh. Brod a budou postupně rozdány potřebným.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Lidé pomáhají potřebným potravinovými sbírkami

Série potravinových sbírek na Uherskobrodsku měla své pokračování, a to v pátek 2. října v Uherském Brodě. Sběrka s názvem „Ne každý má hody“, na jejíž pořádání se podílí Oblastní charita Uherský Brod s Jednotou, spotřebním družstvem Uherský Ostroh, se uskutečnila ve dvou tamních prodejnách Jednota – na tř. Partyzánů (naproti Městské nemocnici s poliklinikou) a v ulici na Pořadí (obchodní dům Kvanto). Předchozí dvě akce tohoto typu se konaly v Nivnici a ve Strání.

Na všech místech se sbírky setkaly se značným zájmem veřejnosti. Zákazníci prodejen darovali v posledních týdnech potřebným celkem více než 500 kilogramů potravin a dalšího zboží. „Jedna zákaznice,

kteřá byla v seniorském věku, nejprve nakoupila pro svoji domácnost a poté se vrátila zpět mezi regály a přinesla půl košíku zboží pro sbírku. Jiná paní zase věnovala zboží v hodnotě několika korun. Ale i takového daru si velmi ceníme. Vážíme si každého projevu pomoci. Není ani tak důležité množství darovaných potravin nebo cena nákupu, nejcennější je projev dobré vůle. A ten mezi nakupujícími rozhodně nechyběl,“ poznamenala paní Veronika, která zajišťovala potravinovou sbírku ve Strání. S podobnými projevy dobré vůle mezi zákazníky se setkali organizátoři ve všech obcích, kde se sbírky letos konaly. „Vybrané zboží ukládáme do skladu Centra potravinové pomoci a postup-

ně ho rozdělujeme lidem v tíživé sociální situaci, především matkám s malými dětmi. Skutečnou situaci žadatelů ale před vydáním potravin důsledně prověřujeme," vysvětlil vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci při Oblastní charitě Uherský Brod František Bílek. Do připravených boxů za pokladnami obou brodských prodejen mohli lidé vkládat trvanlivé potraviny, ale například i hygienické potřeby jako jsou pleny či prací prostředky.

Předseda Jednoty Ing. František Polák spolupráci na projektu uvítal. A byl to právě on, kdo zástupcům Charity navrhl podobu sbírky. „Svými aktivitami pomáháme například i dětem ve školách a zdravotně postiženým. Domnívám se, že také spolupráce s Charitou by mohla přinést dobrý užitek pro potřebné spoluobčany," poznamenal Ing. František Polák.

Další potravinová sbírka se uskuteční 7. listopadu v Bánově, ostatní termíny potravinových sbírek stanoví zástupci Oblastní charity Uherský Brod v nejbližších dnech.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Poškozováním aut ohrožuje neznámý pachatel život nemocných

Může někomu vadit tolik veřejnosti prospěšná a potřebná činnost Charity? Zřejmě ano. Smutným důkazem jsou vypuštěné a propíchané pneumatiky u automobilů této uherskobrodské organizace. Pachatel zůstává neznámý. Pracovníci Oblastní charity Uherský Brod se tak mohou jen dohadovat, co vede neznámého vandala k takovému jednání... „Před několika dny nám někdo vypustil pneumatiky u pěti automobilů. Došlo k tomu v noci na pátek 9. října v ulici Karla IV. v Uherském Brodě. Incidentem se nyní zabývá Policie ČR. Podotýkám, že všechna naše auta parkují na místech, která jsou pro jejich odstavení vyhrazena. Pro patnáct aut máme zakoupené parkovací karty, za jednu kartu jsme zaplatili 3 900 korun na rok. Tyto karty nás opravňují k parkování v určené zóně," připomněl ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Vedení Charity opakovaně žádalo město Uherský Brod, aby vyčlenilo parkovací místa přímo pro Charitu, bylo ale odmítnuto s tím, že současná legislativa neumožňuje udělovat žádné výjimky a tak někoho upřednostňovat. Proto si pracovníci Charity vždy hledají volná parkovací místa v ulicích kolem sídla jejich organizace. Vozový park brodské Charity čítá 23 aut, z toho většina z nich se používá pro brodské služby.

„Přemýšlíme o kamerách v autě, fotopasti, o sledování v rámci monitoringu města, o vlastních nočních hlídkách, zkrátka a dobře o možnostech jak tyto lidi vypátrat a pak tato jména zveřejnit," dodal ředitel Petr Houšť. Ten dodal, že by pochopil situaci, pokud by auta parkovala na místech, jež nejsou vyhrazena k parkování. „V takových případech má každý občan možnost a právo upozornit na špatné parkování městskou policií či Policií ČR a my pak poneseme následky," konstatoval Petr Houšť.

Pachatel se svým jednáním nejen dopouští poškozování cizí věci, ale pracovníkům Charity zásadně narušuje celý denní harmonogram péče o staré, nemocné a zdravotně postižené občany. „Hlavně tím ohrožuje zdraví a životy našich klientů, kteří musí dostat v přesně určený čas lékařem předepsané léky a injekce. Mnozí z našich klientů jsou silní diabetici, někteří jsou vážně onkologicky nemocní a potřebují zvýšenou a pravidelnou péči. Pečujeme i o umírající klienty, dále odebíráme krev a jiný biologický materiál, který se musí urychleně odevzdat do laboratoří. Vyměňujeme a čistíme různé tělní vývody, ošetřujeme rány, někde nás čekají v domluvenou hodinu

rodinní příslušníci, než odejdou například do zaměstnání, a podobně. Jak takové jednání člověka poškozujícího naše auta nazvat – jedná se o bezcitnost, hyenismus, neúctu ke zdraví a životům?“ zamýšlí se vedoucí Charitní pečovatelské služby Terezie Fojtíková.

Pracovníci Charity Uherský Brod žádají veřejnost o pomoc. Pokud by někdo měl jakékoliv informace o pachateli výše uvedených činů, může je (i anonymně) ohlásit na vedení Oblastní charity Uherský Brod (tel. 572 630 648) nebo na Policii ČR.

Oleg Kapinus, manažer pro PR a fundraising,

Ivan Chrástek: dobrovolnictví je pro mě přirozená radost

Je úspěšným podnikatelem a šťastně ženatým otcem dvou dětí. V minulosti vedl firmu na výrobu plastových součástí pro automobilový průmysl, kterou před nedávnem prodal a na čas se věnoval studiím. V současné době opět zaměřil své aktivity na podnikání, tentokrát v oboru cestovního ruchu. Při své náročné práci a péči o rodinu si dokáže najít čas na pravidelnou dobrovolnickou činnost pro potřebné...Třeba tak, že je spolu se svou manželkou pozve do svého domu ke společnému obědu... Řeč je o šestapadesátiletém Ing. Ivanu Chrástkovi z Uherského Brodu. O svých dobrovolnických aktivitách, ale i svých životních postojích hovořil při setkání v jedné z brodských kaváren.

Pane Chráste, mohlo by se zdát, že díky své práci a rodinnému životu Vám nic nechybí a už nemůžete mít čas na nic dalšího. Přesto se už zhruba osm let věnujete dobrovolnictví. Co Vás k této angažovanosti motivovalo?

Přiznám se, že na to se mi odpovídá dost těžko. Nikdy jsem své pohnutky pro dobrovolnictví neanalyzoval, nepřemýšlel nad nimi. Ale pokud mám opovědět na Vaši otázku, pak se domnívám, že lidskou přirozeností je předávat hodnoty a zkušenosti dál. Člověk člověku by měl být prospěšný, to by mělo být zcela přirozené. A já se snažím své vědomosti, pokud budou někomu užitečné, nabídnout dál. Považuji to za zcela normální, není v tom žádný cílený záměr.

Jak jste se dostal k dobrovolnictví a v čem Vaše dobrovolnická činnost spočívá?

Když jsem v roce 2006 prodal firmu na výrobu plastových komponentů pro automobilový průmysl, strávil jsem asi dva další roky studiím. V tomto období jsem zvažoval i možnost svého zapojení do dobrovolnických aktivit. Navštívil jsem ředitele brodské Charity, pana Petra Houště a nabídl mu spolupráci. Pan ředitel byl z počátku trochu překvapený, byl jsem pro něj zcela neznámý člověk. Ale vyslechl mě a za nějaký čas se mi ozval a ptal se mě, zda moje nabídka i nadále platí. Ani jeden z nás zpočátku příliš nevěděl, jak a kam mou snahu nasměrovat. Tak trochu jsme v té době improvizovali. Začal jsem navštěvovat Azylový dům pro matky s dětmi v Uherském Brodě a snažil se s tamními klientkami hovořit o tom, jak organizovat dětem volný čas nebo jak využívat podobných nabídek na volnočasové aktivity v okolí. Také jsem maminkám pomáhal při hledání práce. Uspořádal jsem, kromě jiného, pro děti třídní tábory v Záhorovicích, byli jsme spolu v ZOO Lešná a podobně. Nikdo z nás z počátku příliš nevěděl, jak spojit mou snahu se zavedeným řádem a pravidly azylového domu, takže někdy má snaha měla větší, jindy menší úspěch.

Pak jsem začal také s dobrovolnickou činností pro Terapeutickou dílnu sv. Justiny v Uherském Brodě. Její klienty také zveme s manželkou jednou ročně na společný oběd u nás. A v těchto aktivitách pokračuji dodnes.

Máte pocit, že se na potřebné ve společnosti spíše zapoimíná a lidé mají tendenci jejich problémy odsouvat mimo své povědomí?

Myslím si, že současná společnost není o nic lepší nebo horší než byla lidská společnost před nedávnem nebo pěti sty lety. Ale výsledky rozhodování, které v současnosti činíme každý den, mají podstatně hlubší vliv na naše životy. Pokuším se o přirovnání: nuž můžeme uchopit za střenku nebo za ostří. Důsledky této volby jsou jasné. Myslím si tedy, že v minulosti byl ten nuž volby méně ostrý, než je dnes. Když učiníte v dnešní době špatnou volbu, hrozí vám vyšší riziko zranění. Logicky nuž se stále zostřuje a tím se zvyšují i rizika zranění. Stoupáme po pyramidě každodenních rozhodování. Pravdou ale také je, že dnešní doba je hektičtější, než byla dřív. Nutí lidi k rychlejšímu rozhodování a rychlejší reakcím. Obecně si ale nemyslím, že by snah pomoci potřebným nějak radikálně ubývalo, ale kdyby jich bylo víc, nebylo by to na škodu.

Jaká je, podle Vás, práce s hendikepovanými? Potřebují, ve srovnání s běžnou veřejností, odlišný přístup a porozumění?

Pokud jde o hendikepované lidi, se kterými se setkávám, pak je nutné připomenout, že tito lidé jsou většinou vyrovnanější, než my, takzvané „běžní“ lidé. Například klienti z Terapeutické dílny Sv. Justiny jsou nenároční, bezprostřední, po ničem mimořádném netouží, jsou odevzdaní přítomnosti a jsou šťastní. Největší radost mají z porozumění ze strany ostatních lidí, touží prakticky hlavně po lidském vztahu. Chtějí se občas svěřit a podělit o své radosti i obavy, anebo si jen s někým popovídat. Pak jsou šťastní. Jsou to fantastické osobnosti, na nic si nehrají. Jsou většinou mnohem vyrovnanější než ostatní lidé, které kolem sebe denně potkáváme. Uvědomme si například, kolik okolností většinu z nás ovlivňuje, kolik situací nás dokáže vykolejit z normálu. Například lidské vztahy – ty mohou být spouštěčem nevyrovnaných nálad a celkového „rozhození“ osobnosti. A podobné výkyvy nálad u hendikepovaných vidíte jen velmi výjimečně. Po setkání s nimi odcházím uvolněný, bezstarostný a naprosto spokojený. Takže by se dalo říct, že já jsem klientem terapeutické dílny také. Setkávat se s těmito lidmi je pro mě přirozená radost.

Jaké jsou, v rámci dobrovolnictví, Vaše plány do budoucna?

Zapojil jsem se například do celorepublikového projektu zaměřeného na dobrovolnickou pomoc určité skupině lidí a při jejich začleňování se do většinové společnosti. Bližší podrobnosti bych zatím nechtěl specifikovat, protože v projektu jsem prozatím nenabyl žádnou větší zkušenost. Také jsem se domluvil s vedoucí Azylového domu pro matky s dětmi v Uherském Brodě, paní Janou Juráskovou, že pro

děti klientek jejího zařízení uspořádám společně s kolegy z mé firmy zhruba čtyřikrát do roka volnočasové akce. Mělo by jít například o návštěvu canisterapeutického centra, hypoterapie a podobně. Po prvním roce výsledek tohoto záměru vyhodnotíme a podle toho, jak se osvědčí, buď program rozšíříme, nebo naopak omezíme. Musím ale podotknout, že na dobrovolnickou aktivitu nejsem sám. Má manželka je mi oporou a její pomoc je pro mne nenahraditelná i v dobrovolnictví.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Kdo je Ing. Ivan Chrástek:

Povolání: uherskobrodský podnikatel
Dobrovolníkem Charity od roku: 2007

Věk: 56 let, ženatý,

Děti: Zuzana - 35 let, Martin - 32 let

Záliby: pěší poutě, výšlapy do hor, potápění

Životní krédo: „Ne vše bude pod tvou kontrolou (tedy téměř nic) a nejlepším klíčem k druhým lidem je pokora.“

Nejen po stopách Emila Holuba ...

V září vyrazila Terapeutická dílna sv. Justiny Uherský Brod do zlínské ZOO Lešná. Před putováním po stopách Emila Holuba, předního českého lékaře, cestovatele, kartografa a etnografa si

uživatelé samostatně naplánovali celou cestu do ZOO a zpět.

V den odjezdu jsme se sešli v terapeutické dílně a společně vyrazili na nové vlakové nádraží, odkud nám jel autobus směr Zlín. Tam jsme již přesedli do linkového autobusu směr ZOO. Po příjezdu nás překvapila dlouhá řada u vstupu. Po půlhodinovém čekání a úspěšném zaplacení vstupného, kdy jsme využili možnosti získat slevu pro držitele průkazu ZTP/P a ZTP a jejich doprovod, jsme se konečně vydali prohlédnout si všechna zákoutí ZOO. Nejvíce se nám líbilo putování po stopách Emila Holuba v Africe, ale také v Austrálii, v Asii a v Americe. Po krátké svačině jsme se vydali pohladit si rejnoky. Bohužel velká řada u vstupu nám nedovolila navštívit Zátoku rejnoků a raději, i když někteří trochu zklamání, jsme vyrazili do tropické haly v Americe. Po téměř dvouhodinové cestě jsme unavení, ale nabití zážitky z celého dne, spokojeně dorazili domů.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising*

Na Brod Expo zaujala i prezentace Charity

Přednášky, ochutnávky, ale i nabídka novinek o zdraví, životním stylu a především představení zhruba šedesáti firem regionu – to vše nechybělo na třetím ročníku veletrhu Brod Expo 2015. Akce se konala o víkendu 9. až 10. října v Domě kultury Uherský Brod.

Svou činnost představila ve dvou stáncích také Oblastní charita Uherský Brod. „Lidem jsme nabídli, kromě jiného, propagační předměty a letáky, popisující činnost a služby naší organizace. Zaměstnanci Terapeutické dílny sv. Justiny představili výrobky klientů, především hračky a panenky z textilu, niťo-

vé a pedigové vánoční zvonečky, dětské zástěrky a podzimní dekorace. Lidé se u našich stánků zastavovali a ptali se na podrobnosti ohledně služeb. Mnozí z nich vyjádřili údiv nad tím, co všechno brodská Charita pro veřejnost dělá,“ podotkla vedoucí dobrovolníků a sociální pracovnice Nízkoprahového denního centra sv. Vincence při Oblastní charitě Uherský Brod Jana Haluzová.

*Oleg Kapinus,
manažer pro PR a fundraising,*

Oblastní charita Uherské Hradiště

Sára otevřela dveře veřejnosti

Letošní rok byl významným milníkem v činnosti služby Centra svaté Sary při Oblastní charitě Uherské Hradiště. S pracovníky Centra svaté Sary se lidé z Uherského Hradiště a blízkého okolí mohou setkávat již pět let.

Tato sociálně aktivizační služba pomáhá rodinám bydlicím v ORP Uherské Hradiště a mají v péči alespoň jedno dítě do věku 18 let. „Pokud se rodina či osamělý rodič s dítětem dostane do těžké životní situace, kterou již nedokáže sám řešit, jsou tady kvalifikovaní a erudovaní pracovníci Centra svaté Sary, kteří jsou vždy připraveni k individuální pomoci,“ přiblížila alespoň zlomek činnosti služby vedoucí střediska Božena Horáková.

Centrum svaté Sary oslavilo výročí nejen v kruhu spolupracovníků a kolegů Oblastní charity Uh. Hradiště, ale i se zástupci dalších institucí. Za dobu působení jejich služby se okruh spolupracujících velmi rozšířil. „S radostí mohu kvitovat velmi vstřícný přístup k pracovnícům Centra sv. Sary nejen na jednotlivých odděleních Městského úřadu v Uherském Hradišti, ale máme navázanou dobrou spolupráci i s dalšími organizacemi, které jsou městem podporovány,“ ocenila vedoucí střediska.

Den otevřených dveří, který se uskutečnil v úterý 13. října, se nesl v duchu ohlédnutí za pětiletým působením služby v našem regionu. Presentaci doplnila výstava fotografií z terénní práce. Nechyběly ani obrázky dětí uživatelů služby, které se všem velmi líbily. Vše bylo doplněno výkladem pracovníků Centra a prohlídkou veškerých prostor služby. Podařilo se také uskutečnit setkání lidí, kteří doposud neměli možnost se poznat a v přátelském prostředí spolu mohli pohovořit. „I v tomto vidím veliký smysl pořádání těchto akcí a jsem velmi ráda, že se to v tento den nadmíru podařilo. Chtěla bych touto cestou ještě jednou poděkovat všem návštěvníkům za jejich čas a zájem o naši práci. Velké poděkování patří také mým spolupracovnícům, bez jejichž obětavosti by nebyla služba takovou, jakou je,“ prohlásila vedoucí Centra svaté Sary Božena Horáková. O velkém úspěchu a

zájmu o akci svědčí spousty zápisů v knize návštěv, kde se nešetří chválou a uznáním.

ochuh
foto: Centrum sv. Sary

Charita představila své služby

V pátek 18. září proběhl na hradišťském Masarykově náměstí Den Charity. Akce měla za úkol přiblížit veřejnosti činnosti, které Oblastní charita Uherské Hradiště poskytuje.

Nejprve se v rámci oslav uskutečnila v kostele sv. Františka Xaverského mše svatá za charitní dílo, celebrowaná P. Janem Turkem. Jen co hodiny na kostelní věži odbily poledne, zástupci Charity už poosmě zahájili den, kdy se všechny sociální a navazující služby Oblastní charity prezentovaly všem zájemcům zábavně a na jednom místě.

Účelem setkání je především připomenout široké veřejnosti, jak pestrá nabídka na poli sociálních služeb je. Zdejší Charita patří totiž dlouhodobě k největším poskytovatelům sociálních služeb ve Zlínském kraji. „Služeb je téměř dvacet a poskytujeme je na celém Uherskohradišťsku. Toto setkání nabízí zájemcům i kolemjdoucím možnost se seznámit se vším, co děláme, a nemusí kvůli tomu vyjíždět do regionu,“ uvedl Dalibor Jirásek, projektový a personální manažer Oblastní charity Uh. Hradiště.

Oblastní charita Uherské Hradiště představila svou činnost prostřednictvím informačních stánků, soutěží i bohaté kulturního programu.

Zájemci tak měli jedinečnou příležitost načerpat informace přímo od lidí z praxe. „Jel jsem náhodou kolem. Procházím stánky jeden po druhém, netušil jsem, jak pestrou paletu činnosti Charita poskytuje. Pomoc aktuálně nepotřebuji, zatím jen čerpám od pracovníků informace,“ řekl osmašedesátiletý důchodce Vlastimil z Uherského Hradiště.

A protože uherskohradištská Charita opravdu pomáhá všem, od těch nejmenších až po nejstarší, na své si přišli úplně všichni. Pro děti byly připraveny soutěže a tvořivé dílny jako malování na obličej či tvoření společného obrázku z otisku prstů. Dospělí si mohli například nechat změřit tlak, nebo zakoupit polštářek pro své ratolesti ve stánku Chráněné dílny Lidumila.

Nechyběl ani doprovodný program, o který se postaraly děti ze Základní umělecké školy v Uherském Hradišti a z DDM Šikula v Uherském Hradišti. Takovým vrcholem celého programu bylo hudební duo IAN, které přítomné dokonce roztančilo. „Věříme, že si všichni charitní den užili. Velké poděkování patří vystupujícím, hostům, podporovatelům a v neposlední řadě zaměstnancům, uživatelům, dobrovolníkům

a všem, kteří nás přišli podpořit,“ dodala závěrem PR uherskohradištské Charity Iva Kučerová.

ochuh

Chráněné bydlení Ulita v Uherském Hradišti má za sebou první rok

V polovině října oslavilo chráněné bydlení první rok svého fungování, a to rovnou stylově: při Dni otevřených dveří. Svou první narozeninovou svíčku sfoukli společně se zájemci z řad veřejnosti.

Svůj domov v Ulitě našlo dvanáct lidí s mentálním a kombinovaným postižením, kteří do té doby žili v ústavech či v jiných zařízeních a rodinách rozestých v regionu i za jeho hranicemi. Ve dvanácti samostatných jednotkách v budově 246 na Velehradské třídě o ně pečují tým čtyř asistentů. „Ani jsme se nenadáli a už je to rok, co se k nám nastěhovali první obyvatelé. První zářijový den jsme zavzpomínali na své úplné začátky. Sice jsme stále noví, ale už zabydlení, proto bychom rádi k nám pozvali širokou veřejnost. Chceme jim umožnit nahlédnutí do našich prostor, podělit se s nimi o zážitky a ukázat jim, jak se nám tu bydlí. Prohlídku nepovede žádný pracovník, ale vždy jeden z našich obyvatel,“ uvedla o důvodu pořádání akce se zajímavým programem Lenka Kaňovská, vedoucí Chráněného bydlení Ulita, jehož provozovatelem je Oblastní charita Uherské Hradiště. Nechybělo ani malé občerstvení a fotografické ohlédnutí za uplynulým rokem.

Ulitáci toho za rok stihli opravdu hodně. „Cílem tohoto typu bydlení je jejich obyvatele začlenit do běžného a samostatného života. Takže nemohli chybět zážitkové aktivity, jako např. návštěva mu-

zika, hipoterapie - speciální jízda na koni, ale také nakupování za asistence pracovníka, společné vaření, hledání pracovního uplatnění atd.,“ uvedla závěrem Kaňovská.

*Iva Kučerová,
foto Ulita*

Ulita oslavila své první narozeniny stylově

Desítky lidí přilákaly první narozeniny chráněného bydlení v Uherském Hradišti a zřejmě také možnost se podívat, jak si lidé s mentálním a kombinovaným postižením v Ulitě žijí. Prohlídku prováděli totiž ti nejpovolnější. Dort se symbolickou jedničkou nechyběl při oslavě výročí fungování Chráněného bydlení Ulita, které spadá pod Oblastní charitu Uherské Hradiště. To se stalo domovem pro 12 lidí s mentálním nebo kombinovaných postižením, kteří tady v samostatných pokojích s vlastním soc. zařízením mohou žít plnohodnotným životem.

„Bývám tady rok a tři týdny a jsem spokojený. V lednu mi skončí smlouva, snad mi ji vedoucí Lenka prodlouží,

abych tu nějaký rok navíc mohl být. Je tady volnost, soukromí, moc se mi tu líbí,“ uvedl Zbyněk Dvouletý, jeden ze spokojených obyvatel.

Jak to v chráněném bydlení vypadá a jak se tady obyvatelům žije, se mohla veřejnost přijít podívat ve středu 14. října. V rámci narozeninových oslav se konal Den otevřených dveří. Zájemce provedli samotní obyvatelé Ulity. Každý průvodce měl u sebe vizitku s logem Ulity a s oslovením. Bydlením vás tak mohla provést průvodkyně Hanka, nebo také průvodci Zbyněk, Jožka či Milan a ukázat, kde se například stravují, kde tráví volný čas příp. nahlédnout do jejich pokojů. Tuto možnost využili

nejen příbuzní obyvatel – rodina a kamarádi, ale i široká veřejnost.

V současné době je kapacita Ulity plně obsazená, takže nové zájemce o bydlení lze zařadit do pořadníku.

„Bohužel bereme jenom do pořadníku. Není tady zatím žádná šance, že bychom navyšovali kapacitu. Respektive ráda bych, aby se spíše rozšiřovaly jiné komunitní služby než jenom chráněné bydlení. Aby například vznikla podpora samostatného bydlení, kde by mohlo dojít k posunu

lidí, kteří se cítí na to, aby bydleli v bytě sami,“ přiblížila současnou situaci a vizi vedoucí zařízení Lenka Kaňovská.

Ke vzniku chráněného bydlení, především k zásadní rekonstrukci budovy, dopomohly uherskohradištské Charitě evropské dotace, ale také výtěžky z několika posledních Tříkrálových sbírek.

Iva Kučerová

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Kampaň přiblížila svět duševně nemocných

Tematické výstavy a filmy, komponované večery, koncerty, happeningy, interaktivní projekční box a spousta dalších aktivit. To nabídla patnáctidenní kampaň Dny duševního zdraví, kterou během této doby navštívilo více jak pět set odvážlivců. Snahou kampaně bylo pravdivě informovat veřejnost, rozvířít diskuzi o potřebách lidí s duševní nemocí a zároveň odstraňovat předsudky vůči nim. Ať už společným setkáváním se, či vtipnými divadelními představeními v ulicích města Uherské Hradiště.

Poslední den kampaně, ve čtvrtek 8. října, jste mohli přesně v poledne na Masarykově náměstí zhlédnout velkolepé představení uživatelů Labyrintu - centra soc. rehabilitace Oblastní charity Uherské Hradiště, společně s klauny z Cirkusu Paciento.

„Jde o projekt zdravotních klaunů v dětských nemocnicích. A časem jsme zjistili, že něco takového potřebují stejně dospělí lidé v léčebnách. Přijedeme v pondělí, všichni se nás bojí a máme čtyři dny na to je ukecat, aby s námi pacienti a zaměstnanci udělali cirkus. V Uh. Hradišti to máme ve zhuštěné podobě, tady nám stačily dva dny,“ přiblížil koncept Cirkusu Paciento jeho principál a také ředitel neziskové společnosti Ledovec z Plzně Martin Fojtíček, který nabízí podobné služby jako jarošovský Labyrint.

Kolemjdoucí tak mohli zhlédnout kouzla velkých i malých iluzionistů, gorilu King Kong mající bojové schopnosti, pštrose chytající kruhové kotouče na svůj dlouhý krk či žonglující tanečnice a další postavičky z říše snů a pohádek. „Jsme tu od toho, abychom pomáhali. Od nás lidé musí odejít spokojenější. Nemáme je otravovat, prudit, ale aktivizovat a motivovat. S někým se domluvíte hůř - mluví svahilsky, protože má tolik léků, tak mu to trvá trvá dlouho, ale to nevadí. S Angličanem se nebavíte taky česky. Máme tolik legračních historek. Jeden pan doktor nezvládl jednoduchý trik, který se naučila polovina

oddělení během chvilky... kdybyste viděli, co to s ním udělalo? Úplně se sesypal a museli jsme ho uklidňovat, pomáhat a pacienti byli v naprosté pohodě. Díky přestavení zjistí, že jsou stále schopni naučit se nové věci a rozpomenout se na to, co kdy v životě uměli a dávalo jim smysl,“ dodal Fojtíček.

Jak se tedy kampani, první svého druhu, zadařilo v Uherském Hradišti? Podařilo se organizátorům „zbourat“ zeď mezi zdravými a nemocnými a nálepku „blázen“ vymazat lidem z paměti? Kdo se vůbec o akci zajímal, laická veřejnost nebo spíše lidé s duševní nemocí hledající pomoc a porozumění?

„Podle účasti a otevřenosti účastníků kampaně se zdá, že nejúspěšnější byly právě tři komponované večery - nejenom divácky, ale také obsahem a množstvím dotazů. Otázky velmi osobního charakteru směřovaly vždy anonymně a přímo k odborníkům. V oblíbenosti dále následoval projekční box. Stačilo do něj vstoupit, nasadit si sluchátka, na dotykové obrazovce zvolit symbol chlapce či dívky a během sedmi minut jste se stali aktéry příběhu. Příběhu, ve kterém jste mohli na

vlastní kůži zažít schizofrenii a pocity pronásledování,“ uvedl bezprostřední dojmy po kampani koordinátor akce František Šuranský.

Závěrečný den akce byl věnován Představení reformy péče o duševní zdraví. Během odborného bloku vystoupila řada odborníků. Například se ukázalo, že se Češi stále nezbavili strachu a pověr spojených s duševními chorobami a že je pro ně duševní nemoc stále tabu. Každý osmý dotazovaný v něm uvedl, že by zcela jistě ukončil přátelství s tím, u koho propukla duševní nemoc. V Anglii by to udělal každý 56. respondent. I to sledoval průzkum, který u nás i v Anglii vypracovali odborníci z Národního ústavu duševního zdraví.

„V Anglii jsou stále jinde než u nás. Probíhají tam dlouhodobě kampaně, např. Time to change. Více se hovoří na veřejnosti, zkrátka to má pozitivní vliv. Pokud chceme něco změnit v oblasti psychiatrické péče, je nutná destigmatizace,“ uvedla Eva Tužková z Oddělení soc. psychiatrie Národního ústavu duševního zdraví v Klecanech u Prahy. V dalším výzkumu naopak zjišťovali, co si lidé představí, když se řekne duševní onemocnění. Ve většině případů je napadnou dvě slova: agresivita a schizofrenie. „Bohužel je to přiřívováno různými médii. Z osobní zkušenosti můžu říct, že to není pravda a dokládají to i data. Ta říkají, že neexistuje rozdíl v míře kriminality mezi tzv. normálními lidmi a lidmi s duševním onemocněním,“ doplnila Eva Tužková. Závěrem lze říci, že nestačí jednorázové kampaně. Je důležité neustále po celý rok působit a ukazovat

společnosti pravdivý, nezkreslený obraz člověka s duševním onemocněním, hovořit o tom, co nemoc znamená pro nemocného člověka samotného, pro jeho blízké a také pro společnost. Dostatek těchto informací je důležitým překlenovacím mostem mezi neporozuměním a porozuměním, mezi stigmatizací a destigmatizací, a čím více lidí přeběhne na stranu porozumění, tím se nám všem bude lépe společně žít.

Iva Kučerová

Tato kampaň je realizována v rámci projektu „Partnerství pro dostupnější služby duševně nemocným ve Zlínském kraji“, registrační č. CZ.1.04/3.1.03/D5.00042 spolufinancovaného EU z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR.

Domov uherskohradištské Charity v Boršicích otevřel své dveře veřejnosti

Jako každý rok se uskutečnil Den otevřených dveří také v Domově pokojného stáří v Boršicích. Letos datum připadlo na středu 16. září.

Dopoledne přišly děti z místní mateřské školky, pro které si naše pracovnice připravily výtvarné dílničky a sportovní stanoviště. Ve výtvarné dílničce si každé dítě vyrobilo svůj kapesníček, na který si mohlo nakreslit obrázek se svým jménem, nebo také vyrobit krásného motýlka, který skrýval sladkou odměnu. Protože nám počasí skutečně přálo a venku sluníčko krásně hřálo, mohly děti venku vyzkoušet skákacího panáka, házení míčku na cíl, skákání v pytli a skok přes švihadlo, přetahování s lanem a nakonec mohly namalovat na zem krásný obrázek na památku - všem babičkám a dědečkům z našeho domova.

Ve 13 hodin se uskutečnila slavnostní mše svatá, při které náš kněz P. Antonín Kolář oslavil významné životní jubileum a jeho dlouholetý kamarád P. Michael Josef Pojezdný, opat strahovský, mu přijel k tomuto významnému jubileu poblahopřát. Společně odsloužili mši svatou, na které společně poděkovali za přijatá dobrodíní.

Odpoledne byl pro naše uživatele a také všechny návštěvníky domova připraven kulturní program v podání mužského pěveckého sboru Stoprounští vinaři, kteří v doprovodu harmoniky zapěli několik písní pro potěšení všech posluchačů. Za své zlato v hrdle sklídili potlesk a mnozí se k nim také zpěvem připojili. Letos také přijal naše pozvání dětský folklorní soubor Pentlička, který předvedl krátké pásmo písní a tanců. Za svoje krásné vystoupení sklídili

nemalý potlesk a věříme, že tady nebyly naposledy. Pak již následovala volná zábava, aby si také mohli všichni popovídat nejen o starých dobrých časech, pozdravit své přátele a známé a zavzpomínat.

Všichni návštěvníci si mohli nakoupit drobné předměty, které naše babičky vyrobily v rámci aktivizace. Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se na organizaci Dne otevřených dveří podíleli a co víc si přát, než abychom se tu za rok zase sešli všichni ve zdraví.

*Mgr. Julie Chovancová,
vedoucí DPS Boršice*

Charita Vsetín

Žehnání nových vozů Charity Vsetín

Ve čtvrtek 24. září 2015 se v Novém Hrozenkově uskutečnila slavnostní konference s představením švýcarsko-českého projektu „Cesta za kvalitním životem seniorů na Valašsku“, z jehož prostředků byl pořízen nový vozový park Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov, Charity Vsetín, Charity Valašské Meziříčí a Diakonie Valašské Meziříčí.

Pracovníci Charity Vsetín se zúčastnili slavnostního žehnání vozů před kostelem svatého Jana Křtitele, které proběhlo za přítomnosti P. Bohumíra Vitáska a P. Marka Poláčika, SVD.

Věříme, že díky novým vozům se naši pracovníci dokážou dopravit rychleji a včas do nejzazších koutů našeho regionu, a zvýší se tím dosah služeb také pro lidi žijící v místech s obtížnější dostupností.

chvs

Beseda s Mgr. P. Josefem Mikuláškem

Ve čtvrtek 24. září jsme v Denním stacionáři pro seniory přivítali vsetínského kaplana Mgr. P. Josefa Mikuláška. Protože o. Josef už pátým rokem studuje teologii v Římě, není divu, že si pro nás připravil zajímavé povídání právě z tohoto svého pobytu, navíc doplněné promítáním pěkných fotografií. Z jeho výkladu jsme se dozvěděli o dějinách české koleje, která byla původně založena v roce 1884 jako česká kolej Bohemicum. Nová budova, která byla po patronu sv. Janu Nepomuckém nazvána Nepomucenum, se nachází nedaleko Lateránské baziliky. Její stavbou byl pověřen známý italský architekt Castelli a byla posvěcena 23. dubna 1929. Studovalo zde či působilo hodně významných českých a slovenských kněží – pozdějších biskupů a kardinálů. V současné době v ní bydlí asi 10 českých bohoslovců a kněží, sídlí zde česká komunita milosrdných sester sv. Karla Boromejského, které se starají o kuchyni, prádelnu a vrátnici, a také několik zahraničních studentů z celého světa. Mezi další místa, která jsme mohli prostřednictvím o. Josefa navštívit, patří nejmenší stát na světě Vatikán s bazilikou Sv. Petra, vatikánské zahrady a muzea. Poté jsme se přesunuli o něco dále na sever – do Assisi, půvabného městečka ve Spoletském údolí, spjatého s životem a působením sv. Františka a sv. Kláry a zavítali jsme rovněž na horu Monte Cassino, kde byl r. 529 svatým Benediktem z Nursie založen významný klášter. Ten čekal velmi pohnutý osud zejména za II. světové války, kdy byl leteckým bombardováním Spojenců prakticky srovnán se zemí a teprve po válce byl znovu vybudován a vysvěcen.

Na závěr jsme ještě měli možnost nakouknout do kráteru sopky Vesuv a pod ní výbuchem v r. 79 zcela zničených měst Pompejí a Herculaneu.

Jsmo rádi, že si o. Josef i přes svou velkou vytíženost na nás našel čas a umožnil nám tak podívat se jeho prostřednictvím kousek dál do světa. Přejeme mu ze srdce, aby se mu studium i v letošním akademickém roce dařilo, aby ho s Boží pomocí úspěšně dokončil.

*Bc. Marta Koňáriková,
pastorační asistentka*

Den Charity ve Vsetíně: Mše svatá a setkání zaměstnanců při společném obědě

U příležitosti svátku Vincence de Paul (1576–1660), patrona charitního díla, který se řídil heslem **Bratři, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem**, se uskutečnila ve vsetínském kostele Nanebevzetí Panny Marie slavnostní mše svatá sloužená za Charitu, její zaměstnance, dobrodince i uživatele.

Mši, která začala v 10 hodin dopoledne, celebroul prezident

Arcidiecézní Charity Olomouc P. Bohumír Vitásek. Ve své homilii navázal na slova 19. žalmu: „Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost v srdci.“ Otec Bohumír připomněl, že jednat podle Božích zákonů a uchovat si čisté a radostné srdce není pro nás vždy snadné, jelikož jsme svou lidskou přirozeností nakloněni k hříchu a tak se často dopouštíme chyb. Je proto nezbytné prosit Boha Otce, aby nám dal sílu jednat

dobře. Nesmíme zapomínat na skutečnost, že Bůh nás jako první miloval nesmírnou láskou. Cítoval dále slova papeže Františka: „Potřebujeme se stále nadechovat Boží lásky, abychom ji dokázali alespoň trochu vydechnout.“ Řecké slovo caritas, ze kterého je odvozena charita, znamená obětavou lásku, která se vydává pro druhé. To ale není vůbec snadné, k tomu je potřeba být ponořen do Boží lásky, nechat se jí prostupovat, prozařovat, zvláště při adoraci, abychom ji pak mohli rozdávat dál. Tuto úvahu pak otec Bohumír zakončil výzvou k šíření projevů lásky v našem okolí, k hledání dalších možností vzájemné spolupráce třeba prostřednictvím zakládání farních středisek Charity nebo vytvoření klubu přátel Charity s větším zapojením dobrovolníků. V závěru mše svaté pronesla paní ředitelka Věra Dulavová slova poděkování adresovaná jak všem charitním pracovníkům, tak i mnoha dobrodincům a dobrovolníkům, bez jejichž obětavosti a podpory by Charita nebyla Charitou.

Po mši svaté přijali přítomní zaměstnanci pozvání paní ředitelky ke společnému obědu. Slavnost tak pokračovala příjemným posezením u výborného jídla v restauraci Náhon.

Bc. Marta Koňářková,
pastorační asistentka

Charita Zlín

Druhý pátek v září byla námi užívaná zahrada plná Barev podzimu

Jako každý rok, i letos připravilo centrum denních služeb pro seniory a pečovatelská služba na adrese Zálešná I/3222 od desáté dopolední Den otevřených dveří, na který navázalo uživatelé, ale i veřejností vyhledávané komponované odpoledne Barvy podzimu v přílehlé zahradě.

Pochvalou příchozí nešetřili na adresu připraveného oblíbeného občerstvení, tak typického pro končící léto, ale také na nabídnutý bohatý program. Vystoupili senioři z Kvítkové, Bubenice z Příluku, herec zlínského divadla Pepa Koller se svou muzikální rodinou, děvčata s aerobikem, mažoretky, zahrál harmonikář s dudákem, v několika vstupech se představila jazzová skupina JAZZZUBS. Zpestřením programu byl i skákací hrad a tvořivá dílna pro děti, které doprovodily dospělí. Hned v úvodu byl požehnán otcem Bohumírem a otcem Františkem obraz sv. Josefa Dělníka, patrona zlínské Charity, který je umístěn v zahradě a vytváří tak klidovou zónu ke ztišení a modlitbě.

Aktivita byla realizována za podpory statutárního města Zlína.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Řádem Elišky Přemyslovny byla oceněna i pracovnice Charity Zlín

Na sklonku měsíce září udělil ve Státních aktech Poslanecké sněmovny, z postu prezidenta Nadačního fondu Elišky Přemyslovny (NFEP), PaedDr. et Mgr. Augustin Karel Andrlé Saylor 19 řádů Elišky Přemyslovny ženám pracujícím v charitativní, sociální a kulturní oblasti. Jednalo se vůbec o první ročník slavnostního předávání, kterým provázal populární herec Ladislav Frej. Zakladatel NFEP chtěl tímto oceněním prokázat úctu ženám, na které kamery a média obecně zapomínají.

„Tyto ženy si ve své skromnosti ani neuvědomují, že jsou svým životem, prací, talentem a obětavostí příkladem pro druhé,“ uvedl v úvodním slově Andrlé. Podle poslance současná doba i společnost vyzdvihují jen povrchní a líbivé lidské vlastnosti jako dravost, majetek a vnější vzhled. „Na to, co je v životě skutečně důležité, se zapomíná – lidská sounáležitost, vstřícnost, obětavost, pochopení a láska. Dnes je záměrem NFEP ocenit vaši statečnost, vůli rozdávat lásku, péči a předávat zkušenosti ostatním lidem, říct vám, že si vážíme vaší práce a ceníme si schopností a vlastností, které nelze platit penězi,“ pronesl prezident fondu k publiku.

Mezi oceněnými je i paní Marcela Václavíková
Před více než dvaceti lety se jí zmínila kamarádka o možnosti zástupu za dlouhodobou pracovní neschopnost v tehdejší zlínské Pečovatelské službě. To byl pro ni v profesním životě zlomový okamžik. Pracovnice, kterou zastupovala, se na pozici již nevrátila a paní Marcela dostala nabídku i nadále pracovat v přímé péči. Neváhala ani chvíli. Byla oslovena výzvou pomáhat starým a nemocným lidem. Od roku 2006, díky administrativnímu převzetí Pečovatelské služby zlínskou Charitou,

působí v organizaci na pozici pracovnice v sociálních službách nepřetržitě, a to ve středisku Domovinka – centrum denních služeb pro seniory. Svoji práci vykonává lidsky, s láskou, poctivě, odpovědně, svědomitě, profesionálně. Vždy respektuje práva uživatelů, vždy dbá na jejich důstojnost. Vždy se ztotožňuje se zásadami a hodnotami, kterými se charitní služba řídí – dobro, spravedlnost a naděje, které svým konáním prezentuje.

„To rodiče mi dali základ důvěry k lidem, laskavosti, optimismu a veselosti. Další, co mne ovlivnilo, byl Skaut, kdy jeho zásady, ale i zásady své osobní, uplatňuji v praxi dodnes. Stále jsem vedena jako oldskautka. Ve čtyřiaadvaceti letech jsem se vdala, mám dvě děti.

Co říci k mé profesi? Každý den je jiný, je to vzájemné obohacování. Dát našim uživatelům smysluplnost bytí, trochu radosti, povykládat si, zasmát se, vyslechnout jejich bolístky, sdílet se, dodat podporu, zavzpomínat na časy jejich mládí. Jsem s uživateli moc ráda. V jejich přítomnosti mívám pocit obrovského štěstí. Víím, že pracuji v sociální službě, která má smysl. A to mne naplňuje a hřeje u srdce. Také mám velké štěstí, které se nazývá pracovní kolektiv. Bez něho bych to nebyla já. Je to tak. Moje kolegyně jsou na stejné vlně, za nadřizenou mohu s čímkoliv přijít, vše se vyřeší. Mám prostě velké štěstí,“ svěřila se paní Marcela Václavíková Vedoucí služby, paní Michaela Blahová, na adresu oceněné řekla: „Na spolupracovnici Marcelu Václavíkovou oceňuji její každodenní pozitivní naladění a především to, že svou práci bere jako poslání. Má to v srdíčku. Sebelepší vzdělání v oboru nezaručí dobře odvedenou práci, pokud nepracujeme s láskou. Domovinka je vnímána jako druhý domov, a to nejen našimi uživateli, ale i paní Marcelou a námi, ostatními spolupracovníky. Jsme rádi, že zde paní Marcelu Václavíkovou máme a

pokud chybí, ať už z důvodu nemoci či dovolené, i uživatelé se nemohou dočkat, kdy se naše sluníčko vrátí mezi nás.“

„Nesmírně si vážím práce svých spolupracovníků a mám velkou radost z okamžiků, kdy je samotné tato práce naplňuje. Paní Marcelu Václavíkovou její práce naplňuje,“ řekl ředitel Charity Zlín, pan Vlastimil Vajdák a dodává: „Hovoří o tom totiž jak slova vedoucí a nejbližších spolupracovníků, tak především uživatelů centra denních služeb.“

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj z programu Priority a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Letní část soutěže Rozkvetlé město Zlín 2015 zná své vítěze

Okna Domovinky-centra denních služeb pro seniory získala zvláštní cenu, a to díky péči pracovníků i uživatelů. Gratulace! Město Zlín vyhlásilo již 19. ročník soutěže Rozkvetlé město 2015 v počátku léta. Soutěž byla opět rozdělena do kategorií: Předzahrádky rodinných domů, Předzahrádky bytových domů, Květinová výzdoba oken a balkonů a Úprava okolí bařovských domků. V roce minulém byla zavedena novinka - zvláštní ocenění pro každou přihlášenou předzahrádku a balkon bytového domu.

Do soutěže se mohli přihlásit všichni obyvatelé Zlína a jeho městských částí. Rovněž mohly být zařazeny i zahrady a balkony, které jejich majitele nepřihlásili, ale jsou velmi zdařilé a bylo by škoda je opomenout. Komise přihlášené návrhy hodnotila v době letních prázdnin. Slavnostní vyhlášení výsledků se uskutečnilo ve zlínské Alternativě.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

CARITAS na Českém rozvojovém dni

Ve čtvrtek 17. 9. 2015 pořádala Česká rozvojová agentura (ČRA) na pražské Kampě Český rozvojový den, kterého se účastnila i CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc.

Studentky 3. ročníku Sociální a humanitární práce si pro návštěvníky připravily aktivity o rozvojové spolupráci. Kvíz pro chytré hlavy, bludiště nebo poznávání států měly přimět především děti, aby se na svět podívaly jinými očima. Kromě vedení těchto workshopů mohly

Eliška, Kristýna a Barbora navštívit stánky neziskových organizací a získat informace o projektech v prioritních partnerských zemích zahraniční rozvojové spolupráce České republiky.

Akce se konala u příležitosti Evropského roku pro rozvoj.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Zahájení školního roku 2015/2016

Nový školní rok zahájila CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc tradiční mší svatou v kostele Panny Marie Sněžné 1. září 2015. Na mši navázalo setkání studentů, pedagogů a zaměstnanců školy v aule, kde jsme přivítali především studenty prvních ročníků obou vzdělávacích programů. Stejně uvítání čekalo na studenty kombinované formy studia v pátek 11. září 2015.

Tento školní rok bude studenty doprovázet kampaň „Žiju CARITAS“, která vyvrcholí v září 2016, kdy škola oslaví 20 let své existence. Letos se tedy otevřely dveře školy s heslem „Vítám CARITAS“.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Setkání mentorů, tutorů a studentů

Pátek 18. září byl na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc věnovaný praxím vzdělávacího programu Charitativní a sociální práce. V aule se studenti 1. ročníku setkali hlavně s mentory, kteří jim představili jednotlivá zařízení. Informace doplnili o své vlastní zkušenosti studenti druhého ročníku. Zaznívaly jak velice praktické rady ohledně dopravy či stravování, tak nadšení a motivace. „Pro studenty, kteří právě nastoupili na školu a někdy ani nevědí, co si pod názvy jednotlivých zařízení představit, je toto setkání velice prospěšné. Zorientují se a uvědomí si, jaké aspekty při výběru pracoviště pro svou praxi zvážit,“ uvedla Petra Chovancová, která studenty praxí provází v roli tutorky.

Díky patří ale všem mentorům, kteří se na praxi studentům věnují a také ochotně přijeli, aby mohli studentům představit pracoviště, naplnit praxe a odpovědět na dotazy.

Setkání se účastnili mentoři z následujících zařízení:

Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách

Domov pro seniory Tovačov

Dům pokojného stáří Bohuslavice

Dům pokojného stáří sv. Anny Velká Bystřice

Domov pro seniory Naděje Zlín

Domov sv. Josefa v Žirči

Domov sv. Alžběty v Jablunkově

System praxí, spolupráce s poskytovateli sociálních služeb a doprovázení studentů během praxí jsou na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc výsledkem dlouholetých zkušeností. Praxe má promyšlenou strukturu a obsah od prvotních týdenních pobytů v pobytových zařízeních sociálních služeb až po souvislou dlouhodobou praxi. Student během praxe postupně získává kompetence potřebné pro kvalitní výkon sociální práce a myšleno je i na rozvíjení jeho hodnotového systému.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Panelová diskuze o migraci přilákala přes dvě stovky Olomoučanů

Panelová diskuze na aktuální téma Migrace a uprchlictví přilákala ve středu 7. října 2015 do Arcibiskupského paláce asi 250 účastníků, kteří zcela naplnili kapacitu sálu. Další diskuze na téma Islám: mýty a fakta je plánovaná na 4. listopadu 2015.

Panelová diskuze nejen vysvětlila základní pojmy, které aktuálně všichni používáme a které na nás chrlí média, ale nahlédla na problematiku z různých úhlů pohledu. Mezi hosty, kteří odpovídali na otázky moderátora Marka Chvátala, byli:

Kristýna Andrllová - Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky ČR

Tomáš Urubek - Oddělení azylové a migrační politiky MV ČR

Safa Hassani - lékař původem z Afghánistánu

Mikuláš Vymětal - evangelický farář, který se dlouhodobě zabývá postavením menšin v ČR

Ondřej Vala - oddělení dohledu nad omezováním osobní svobody Kanceláře veřejného ochránce práv

Po diskuzi se o zkušenosti z dobrovolnických výjezdů podělili studenti CARITAS – VOŠs Olomouc Lucie Čechová, Alexandr Vrabček, Kateřina Steinerová, Stanislav Duplinský a Kateřina Nováková. Všem moc děkujeme za vydařenou akci a budeme se těšit za měsíc u další panelové diskuze.

Video záznam právě zpracováváme a bude zveřejněn na našem YouTube kanále.

Akce se uskutečnila pod záštitou olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Jak jsem pomáhala uprchlíkům

O své zážitky z mise do Maďarska, kam se studenti CARITAS – VOŠ Olomouc vypravili pomáhat uprchlíkům spolu s Charitou Olomouc, Univerzitou Palackého a dalšími dobrovolníky, se podělila studentka 3. ročníku Sociální a humanitární práce Michaela Hoblíková.

16. 9. 2015, Horgoš

Sedíme v Maďarsku na parkovišti před nákupním centrem Arkád a já přemýšlím nad tím, že jsem si humanitární misi představovala úplně jinak. Rozhodně mě nenapadlo, že taková mise bude zahrnovat dvanácti hodinovou jízdu autem s velmi častými zastávkami na benzínkách.

Myslím, že většina z nás si ani zatím neuvědomuje, do čeho vlastně jedeme. První ochutnávku získáváme asi kolem 23 hodiny, kdy přijíždíme na srbsko-maďarské hranice, kde ještě ráno byly nepokoje. Na místě opravdu nacházíme dlouhý plot, který je teď už pouhou ozdobou s několika možnostmi průchodu. Lidé leží po obou jeho stranách na zemi. Někteří mají štěstí a mohou spát na dekách či karimatkách. Jiní leží na holé zemi. Pak jsou tu ti, kteří mají své stany, do kterých se však stejně celá jejich rodina nevejde. Jediným zdrojem tekoucí vody je trubka s kohoutkem připevněná na plotu. Záchody tu nejsou, a tak potřebujeme-li na záchod, musíme se uskromnit stejně jako ostatní a zajít si do lesa.

Vynásíme z přívěsu věci, které jsme přivezli – hygienické potřeby, oblečení aj. a nosíme je do staré budovy někdejší kavárny, která teď slouží jako základna dobrovolníkům. V noci přespáváme pod širákem několik kilometrů od tábora.

Ráno jsme pozvaní od jednoho srbského majitele restaurace na kávu a čaj, což považuji za velmi vřelé gesto, které v poslední době nepovažuji za samozřejmé. Potom vyrážíme zpět na hranice s Maďarskem do

improvizovaného uprchlického tábora. Dopoledne v táboře mapujeme situaci a povídáme si s uprchlíky. Snad každý z nás se dnes setkává se smutnými příběhy. Někteří lidé jsou na cestě pár měsíců, jiní několik let. Nedozvídáme se o tomto problému už jen přes televizní obrazovky. Děje se to tady a teď na místě, kde se nacházíme.

V poledne začíná první distribuce jídla a pití za tento den. Samotné její zorganizování trvá snad věčnost. Chybí tu hlavní organizátor všech dobrovolníků, a tak každá skupina či organizace, která se na distribuci podílí, se snaží prosadit svůj názor. Pro nás, co jsme na takové misi poprvé, je tak špatný řád matoucí, ale říkájí nám, že se jedná o extrémní situaci a že takový zmatek není normální.

Konečně je vše zorganizované.auta jsou zaparkovaná tak, aby na místo distribuce nemohlo přijít příliš lidí zároveň. Ochranka – mladí muži z našeho týmu, stojí na začátku fronty a pouštějí jen pět lidí zároveň. Na prvním stanovišti dostávají obyvatelé tábora čerstvý chléb. Druhé stanoviště je malý karavan, ve kterém vydávám s Eliškou a další dobrovolnicí ovoce a sušenky. Ten den jsou vysoké teploty a my v malém karavanu umíráme vedrem. Za karavanem dostávají lidé vodu a matky kojenecké potřeby. Samotná distribuce musí trvat několik hodin, protože v táboře je přes 1500 lidí. Nemáme možnost si každého příchozího pořádně prohlédnout, protože rychle postupují od jednoho místa vydávání k druhému. Jsou však okamžiky, kdy si některé pozorně prohlížím. Přeci nejsou tak odlišní. Kdybych neměla takové štěstí a nenarodila jsem se do země, ve které je pokoj a mír, tohle by mohli být moji přátelé, moje rodina a já bych bojovala za to, aby měli šťastný život.

Michaela Hoblíková,

3. ročník Sociální a humanitární práce

HUMANITÁRNÍ POMOC

Lungová je z Haiti zpět. V zemi zmítané nepokoji se jí podařilo odstartovat zdravotní péči na venkově

Tropická bouře, hurikán, riziko únosů a demonstranti zapalující bariéry na silnicích. Do takové atmosféry přijela pomáhat chudým obyvatelům ostrovního státu v Karibiku Kristýna Lungová. Pod vlajkou Arcidiecézní charity Olomouc ošetřila a prohlédla s tamní zdravotnicí přes 400 venkovanů, opatřila léky a domluvila nové partnery. Zdravotní situace na severozápadě země je podle ní hrozná. Haiti se v době prezidentských voleb navíc stává nebezpečným.

Humanitární mise trvala šest týdnů (září-říjen). Kristýna Lungová se na ni vypravila s fotografem Jiřím Paszem. V současnosti země cloumají nepokoje. Blíží se totiž prezidentské volby a lidé v nich vidí šanci na zlepšení. V zemi totiž není žádný systém, většina jejích obyvatel je negramotných, mnozí nemají šanci dostat se k lékaři, sužuje je hlad a nedostatek pitné vody. „Popisuje příjezd na chudém a divokém Haiti nyní řadí gangy a nebezpečí číhá všude. „Běloch je pro Haitány symbolem moci a bohatství, bylo nebezpečné i zajít si vyvednout peníze do banky. Naštěstí nám v tom pomáhaly sestry řádu sv. Josefa, které vedou rehabilitační a nutriční centrum v Gonaives a jsou našimi partnerkami,“ líčí Lungová.

Během její mise Haiti minuly tropická bouře a pak hurikán. Ten se projevil zejména na severozápadě země, kde bylo částečně zaplaveno například Baie de Henne. Tam Arcidiecézní charita Olomouc působí už dlouhých deset let. Právě v této od světa odříznuté vesnici se Lungové podařilo domluvit zdravotnické prohlídky a ošetření tamních

lidí, kteří mají nulovou lékařskou péči. V důsledku toho tam každé čtrnácté dítě ve věku do 5 let umírá. „Ve škole, jejíž chod Charita zajišťuje, jsme se sestrou Pyaris zařídily jakousi provizorní ordinaci a vyhlásily pro školáky a staré nebo postižené Haitány zdravotní kemp. Za pouhé tři dny jsme ošetřily 400 dětí a 60 starých lidí,“ líčí největší počín své letošní mise Lungová.

Prohlídky odhalily u dětí zápal plic či srdeční vady

Situace v Baie de Henne šokovala zdravotní sestru Pyaris. S tak velkým nedostatkem vitamínů u dětí se ještě nesetkala, ani na Haiti ne. „Spousta

děti ve věku 4-6 let a také žáci 2.-4. třídy měli žlutá, nahnědlá či skvrnitá bělma a narezlé vlasy, což nedostatek vitamínů signalizuje. Mnozí z nich také trpí infekcemi očí, bolestmi břicha a dalšími potížemi, za což může špatná strava a znečištěná voda," přibližuje dál Lungová. Během zdravotnického kempu narazila například na chlapce, kterého už osmý měsíc sužoval zápal plic, u dvou malých dětí byla objevena srdeční vada. Podobné zdravotní prohlídky budou v budoucnu doprovázet každou výpravu Čechů na Haiti. Ti tam navíc přivezou léky, které nejsou v

zemi k dostání. Sestry z Gonaives jsou připraveny poskytnout pomoc v případě potřeby ze svého skladu s léky a zdravotnickým materiálem.

Ošetřit venkovany, zejména děti, a některým tak zachránit život, se podařilo také díky letní charitativní kampani Na zdraví Haiti. V Olomouci tato akce vynesla zhruba dvacet tisíc korun.

Karolína Opatřilová,
ACHO

V Baie de Henne bylo ošetřeno 400 dětí za pouhé tři dny. Díky akci Na zdraví Haiti

Více v zápiscích Kristýny z mise na Haiti:

Baie de Henne

Posledních deset dnů na Haiti bylo velmi intenzivních. Minulou neděli jsem já a indická sestra Pyaris, která je zároveň i zdravotní sestrou a v Gonaives se stará o hendikepované, odjely do Baie de Henne. Od pondělí nás totiž čekaly zdravotnické prohlídky zejména dětí ve škole. V pondělí ráno jsme již v plné polní (se spoustou zdravotnického materiálu, léků a vitamínů) se sestrou zaměřily do školy. K prohlídkám jsme využily školní jídelnu, jejíž část jsme upravily na provizorní ordinaci. V osm hodin nám začal čtyřdenní maraton. Moje úloha byla prostá – vážit, měřit teplotu, chystat léky a vše zapisovat. Sestra měla na starosti ty odborné věci. Po prvním dopoledni se z nás stala sehraná dvojice, takže nám nedělalo problém za 1. den přijmout až 100 pacientů. Pravda, můj rukopis trochu utrpěl – píši jako doktor s padesátiletou praxí... Každé dopoledne jsme ordinovaly ve škole, odpoledne jsme přijímaly i širší veřejnost na farském dvoře. Za celé tři dny a půl se nám podařilo prohlédnout a ošetřit více jak 400 pacientů. **Děti nejčastěji trápí bolest břicha a hlavy, nedostatek vitamínů, červy, infekce očí, uší a kůže. Mnoho dětí mělo také teplotu a kašel.** Všechny povinné dostaly vitamíny, odčervovací tablety a podle potřeby i další léky. **Bohužel kvůli nedostatku plnohodnotné stravy mnoho dětí má velký problém s očima, některým může dokonce hrozit i oslepnutí v dospělém věku.**

Podobné zdravotnické prohlídky se stanou pravidelnou součástí naší

návštěvy. Děkuji všem za štědrost a podporu dětí.

Karolína Opatřilová

Rozhovor s Kristýnou Lungovou po návratu z Haiti

Přijížděli jste na Haiti v bouřlivém čase prezidentských voleb a nepokojů, pocítili jste to?

Byla to moje třetí cesta na Haiti a už v prvních minutách bylo znát, že to tam žije jiným životem než loni. Přistáli jsme bez zpoždění, a když jsme autem vyjízžděli z hlavního města Port au Prince, dostali jsme se do pastí. Natrefili jsme na demonstraci a zatarasenou silnici barikádou. Protestující Haitané navíc začali házet kameny na cestu a tvořit další barikádu z druhé strany a my se ocitli uprostřed. V takových situacích skupinky lidí rozbíjejí auta a zapalují je, takže to bylo nebezpečné. Naštěstí se nám podařilo otočit auto a najít jinou cestu přes hory, kde ovšem hrozilo přepadení a tak nám sestry z Gonaives, za kterými jsme měli namířeno, vyjely naproti. Do cíle jsme se dostali místo původního poledne až za tmy večer.

Takže Haiti je oproti loňskému roku mnohem nebezpečnější?

Ano, situace se tam destabilizovala. Možná je to kvůli volbám, kdy se na sebe snaží upozornit nejrůznější skupiny, nebo se Haiti vrací do starých kolejí, kdy politické dění bylo v rukou gangů a skupin, které podporovali politici, aby měli vliv. Nyní dokonce i došlo k únosu bílé Francouzky, a to z relativně bezpečné části Port au Prince, přičemž poslední únosy na Haiti jsme zaznamenali zhruba před deseti lety. Je otázka, kam se země bude ubírat dál...

V době vaší mise Haiti minula tropická bouře a také hurikán. Pocítili jste to?

Tropická bouře zasáhla těsně před naším přiletem jen hlavní město, zbytek Haiti se vyhnula. Pak ale přišel v říjnu ještě hurikán, ten byl velký a pomalý

a v jeho oku se ocitly Bahamy. Hurikán zasáhl i severozápadní část Haiti a právě tam leží Baie de Henne, ve kterém Arcidiecézní charita Olomouc působí. V ty dny jsme ještě pobývali u sester v Gonaives, bylo zataženo, silný vítr a rozbourené moře vyplavilo hromady odpadků, které devastovaly pobřeží. Pak jsme odjeli do Baie de Henne, kde byla část obce zaplavená, takže tam bylo náročné cestovat autem, protože hrozilo, že uvízneme v bahně.

Jaký jste měla pocit, když jste tušila, že se žene hurikán?

Internet vynechával, takže jsme neměli moc informací, ale sestry byly klidné, tak jsem byla klidná i já. Navíc jejich Centrum funguje v nově vystavěné budově a ta by měla být odolná.

Co se od loňska na Haiti ještě změnilo?

V Gonaives, kde sestry vedou rehabilitační a nutriční centrum, se rozběhla škola a přibyl sklad na potraviny, což vyřešilo velký problém, protože některé druhy potravin by se lehce zkazily, znehodnotily. Z Baie de Henne zase odchází 19. října náš partner - haitský kněz a nahradí jej nový. Setkali jsme se a už se těším na naši spolupráci.

Okusila jste život na Haiti už potřetí? Jaké to je?

V Baie de Henne je to Haiti s velkým H. Na faře, kde obvykle přespáváme, bylo takové horko, že se vlastně spát nedalo. Další noc jsme si vzali matraci a moskytiéru na střechu, ale právě večer Haiti ožívá, takže nám nepomohly ani špunty do uší. Všude kolem bylo extrémní množství krys, lezly po stromech a pobíhaly po střeše. Doufala jsem, že moskytiéru jen tak neprokoušou. V Baie de Henne také není takový dostatek jídla, takže jsme se

jistili tyčinkami a paštikami přivezenými z domu. Člověka taky moří horko, mnoho komárů a s těmi taky spjaté riziko malárie.

Jak se k Vám chovají Hait'ané?

Z bělocha, který na Haiti přijíždí, mají Hait'ané pocit určité nadvlády a taky si myslí, že má spoustu peněz. Nyní mají Hait'ané přístup k informacím, ale ty jim manipulativně vykreslují život v Evropě příliš idylicky. Mnozí si tak myslí, že v Evropě nemusíme pracovat a všude kolem jsou peníze. Vůbec netuší, jaké to je žít v našem systému, v našich podmínkách. . . Obyčejní lidé tak zkouší na mně něco vyloudit. Šla jsem třeba po Baie de Henne a oni na mě z dálky volali, tak jsem odpověděla: „Peníze vám nedám, nejsem banka.“ Nečekali takovou odpověď, připadala jim vtipná a začali se smát. Zkrátka to jen tak vždycky zkouší.

Horší je to na úřadech. Haiti bylo dlouho kolonizováno Francií a jeho otrokářská minulost se v chování tamních lidí odráží. Třeba haitský policista či úředník má najednou moc nad bělochem a tu si užívá. Tito Hait'ané a také politici hledí jen na sebe a ne na dobro svých lidí. Veškerou pomoc, která na Haiti míří, znepřijemňují byrokracií a korupcí. Přitom v zemi není systém, není tam práce, zásobování, materiály, lidé jsou bezmocní a řeší jen to, aby vůbec přežili. Jsou nechání všemu napospas.

Co se letos za těch šest týdnů podařilo?

Jsem velmi vděčná zato, že jsme mohli udělat zdravotní kemp, což byl nový impuls do života lidí v Baie de Henne. Se sestrou Pyaris jsme ve škole udělaly provizorní ordinaci a začaly třídní maratón prohlídek a ošetřování. Hned po první půlhodině byly patrné velké problémy. Děti i starší lidé tam trpí infekcemi očí, horečkami, problémy se žaludkem, což zapříčiňuje nevhodná strava a znečištěná voda. Za ty tři dny jsme ošetřily 400 dětí a 60 starších lidí. Nastavili jsme podobu poskytování zdravotní péče na izolovaném venkově, jednou ročně škole v Baie de Henne rozdáme potřebné léky a s každou naší návštěvou provedeme další zdravotnický kemp. Můžeme se také spolehnout na sestry z Gonaives, které rozdají potřebným vitamíny, odčervovací tabletky a podobně. Má to obrovský smysl.

Přiblížila byste konkrétní případ, který jste při prohlídkách objevili?

Na Haiti není jednoduché sehnat léky, takže za námi dovedli třeba chlapce, kterého sužoval dlouhých osm měsíců zápal plic. Dali jsme mu vhodná an-

tibiotika a ta našťestí zabrala. Pak jsme u dvou dětí objevili srdeční vadu, ale na Haiti se operace srdce nedělají, takže jsme pouze mohli varovat rodiče, že každá nemoc či nachlazení může jejich dítě stát život. U některých starších pacientů jsme zase naměřili tak vysoký tlak, až jsme se divili, že ještě stojí na nohou.

A co se ještě podařilo?

Setkala jsem se s dětmi obou škol, předala jim dopisy a zásilky od jejich českých sponzorů. Také jsme připravovali v Baie de Henne zřízení úplně první knihovny. Další by měla vzniknout v Gonaives. S Charitou tam také dodáme knížky ve francouzštině. S Jirkou Paszem se podařilo pořídít kvalitní fotografie a natočit videa, která zobrazují to, co není o Haiti tolik známé. Navázali jsme spolupráci s Charitami Švýcarsko, Rakousko, Itálie, Belgie a také s organizací Care.

V Baie de Henne ještě chystáme zřídit dílnu pro švadleny, které budou šít uniformy do našich škol a snad se nám podaří navázat kontakty i s ostatními školami v zemi. Místní tento nápad nadchl. A máme další vizi. Pokud má někdo na Haiti střední školu, většinou nemůže z finančních důvodů pokračovat ve studiu na vysoké, proto otevřeme pro tyto mladé lidi týdenní semináře, kde se od starších Hait'anů, kteří něco umí, naučí například plést z palmového listí klobouky, vyrábět tašky, bubny či náramky. To pak mladým může zajistit obživu. Ideální by bylo oslovit hotely v hlavním městě, kde by mohli tyto výrobky prodávat turistům. To vše si budou řídit místní lidé, Charita jim přispěje na školitele a materiály do začátku, než se kurzy rozjedou.

Jaký moment na letošní cestě považujete pro sebe osobně za nejdůležitější?

Vždy přemyslím, jestli má ta pomoc smysl. Silný zážitek ale pro mě byl, když za mnou dorazila mladá žena na vozičku a její dvě malé děti. Ta žena sama nemůže vydělávat peníze a je s celou rodinou odkázaná na svou tetu a lidi, kteří se nad nimi smilují. Poděkovala mi za podporu a předala dopisy pro české dárce. Uvědomila jsem si, že kdybych měla pomoci jen této rodině, má to obrovskou cenu. Přestože ji tam necháváme svému osudu, aspoň trochu se jí snažíme tu situaci ulehčit.

Rozhovor vedla

Karolína Opatřilová, ACHO

Fotograf Pasz je zpět z Haiti. Divoká a chudá země byla pro něj zkouškou

Silnice zatarasená hořícími pneumatikami a dřevem, hrozba dvou hurikánů a škorpión v pokoji. I to zdolal při humanitární misi na Haiti fotograf Jiří Pasz. Ostřílený cestovatel doprovázel na Haiti humanitární pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc. Domlouvali tam zdravotní péči pro venkovany a setkávali se s partnery úspěšně rozjetých projektů. "Pokud člověk cestuje, stává se součástí příběhů jiných lidí a sám si vytváří ten svůj," říká čtyřiatřicetiletý muž. Do Česka se vrátil před pár dny.

Splnilo Haiti Vaše očekávání nebo Vás něčím překvapilo?

I když člověk načte články a studie, nakouká filmy a mluví s lidmi, co mají vlastní zkušenost, realita vždycky překvapí. Proto je tak důležité cestovat. Překvapila mě úroveň devastace duše té země. Haiti si prošlo nesmírně turbulentní historií - od brutálního otrokářství přes děsivé diktatury ke katastrofám dramatických rozměrů. Zdá se, že na Haiti se kombinuje příliš mnoho faktorů, které brání nastartování rozvoje. Korupce, zločinnost, fatální chudoba, špatné kroky mezinárodní komunity, nekonceptní práce neziskových organizací, vysoká negramotnost, obrovské environmentální problémy. . .

Bylo těžké se Hait'anům přiblížit, proniknout do jejich života?

S tamními lidmi je velmi těžké se sblížit a nejspíše to vyžaduje pár let života přímo na Haiti a znalost francouzštiny a kreolštiny. V mém případě to byly pouze tři týdny, což je příliš krátce. Občas tam byl cítit odpor k bělochům, což má původ v sadistickém otro-

kářství. Dnes je navíc živý politickou propagandou, která říká: za naše problémy a chudobu může běloch. To je podobné u politiků mnoha zemí, kde se hledá společný nepřítel, na kterého je možné svalit vinu. V reálu je to tak půl na půl - za něco si může Haiti samo, některé závažné problémy má na svědomí mezinárodní komunita.

Má fotograf na podobných cestách výhodu? Je fotoaparát vstupenkou do života běžných lidí nebo naopak terčem zlodějů?

Focení s sebou přináší klady i zápory. Člověk hledící skrz objektiv si nikdy neprožije vše stejně jako divák, který má pět nebo šest smyslů na to, aby dění obsáhnul. Na druhou stranu touhle prací vytváříme určitou hodnotu - vzpomínku zamrzlou v čase a když se fotografie povede, může se přiblížit malovanému obrazu a mít na diváky velký emocionální dopad. Některé fotografie mění běh dějin.

Osobně považuju za kritické dodržovat etické standardy a vyhýbat se pornografií chudoby.

Můj nejdůležitější úkol byl zachytit práci ACHO a život na Haiti tak, aby se mohlo tohle vše prezentovat lidem v Česku. Zachytit komplexnost života je ale taková chiméra, každý fotograf po tom touží, ale nikdy toho nemůže dosáhnout. Fotografie je příliš plochá.

Bylo na Haiti bezpečno?

Zdá se, že situace na Haiti se nelepší. V současnosti probíhají volby a to znamená zvýšenou zločinnost, protože politika je úzce propojená se světem gangů. S Kristýnou jsme se hned na začátku dostali

do trochu divočejší blokády silnice a měli jsme štěstí, že se nám podařilo včas odjet. Přece jen nás to trochu zaskočilo. Já jsem především pár hodin po příjezdu něco takového nečekal, bylo to dobré upozornění, že Haiti nebude procházka růžovým sadem. Blokády organizují politici s pomocí gangů, většinou jde o to, že se silnice zablokuje vším co je po ruce - kameny, pneumatikami, dřevem - a zapálí se to. U Arcahaie, kde jsme na blokádu narazili my, tímhle způsobem protestoval jeden z lokálních politiků proti svému nevolezení.

Haiti je země, kde člověk musí být ostražitý. Navíc se přes Karibik během našeho pobytu přehnaly dva hurikány, našťastí se Haiti vyhnuly.

Jaké momenty z této cesty považujete pro Vás konkrétně za nejdůležitější?

Nejdůležitější momenty... na to se mi těžko odpovídá. Škorpión v pokoji? Beru celou cestu jako proces, jako možnost se učit.

Navštívil jste kolem čtyřiceti zemí, čím bylo Haiti oproti nim výjimečné?

Z těch rozvojových zemí, kde jsem pracoval, bych zmínil Ugandu, Nepál, Kambodžu, Vietnam a Barmu. Haiti ale bylo největší zkouš-

kou, je to nejchudší a nejdivočejší země, kde jsem kdy byl. Míra devastace je obrovská, celá ta země se od počátku své historie téměř neustále hroutí. Chudoba a deprivace jsou tak intenzivní, že se jen velmi těžko hledá cesta ven a jakousi kulturou je tu vůdů, které podle mne lidi spíše staví proti sobě. Do toho přicházejí hurikány, záplavy a zemětřesení.

Co Vás na Vašem povolání láká? Přece jen vyrazíte do nebezpečných míst...

Pro mě jsou jednou z nejdůležitějších věcí v životě příběhy. Pokud člověk cestuje, stává se součástí příběhů jiných lidí a sám si vytváří ten svůj. Chcete něco zažít? Musíte jít mimo svoji zónu komfortu. Navíc mne fascinuje, kolik podob nabývá lidský život a kultura. Člověk to musí prožít, jinak nepochopí podstatu lidství a žije si ve své bublině.

Díky cestování se u mne konstantně zvyšuje pocit vděčnosti za naši zemi. Vracím se čím dál tím radši, protože tu máme skutečný ráj. Zvláštní, jak je pro mnoho Čechů ten ráj neviditelný.

Rozhovor vedla Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Jiří Pasz

Na Haiti začaly volby. Lidé chtějí změnu, jsou bez peněz a o hladu

V souvislosti s volbami je na Haiti napjatá atmosféra. Dochází tam k přestřelkám mezi gangy a policií a k demonstracím. Jeden takový protest zažila na vlastní kůži Kristýna Lungová. Podle ní na Haiti v poslední době došlo po dlouhých letech k únosu Francouzky, lidé se také obávají nebezpečných gangů. Volby doprovází nepokoje, protože Haitané jsou nespokojeni a cítí, že mají po dlouhých letech šanci změnit situaci v zemi. "Současný prezident navíc volby odkládal, a tak se nad Haiti vznášel otazník, zda tam opět nevypukne diktátorský režim," dodává Lungová.

O post prezidenta se v prvním kole uchází 54 kandidátů. Před pěti lety jich přitom bylo devatenáct.

Například obyvatelé venkova nemají šanci prezidentské kandidáty vůbec poznat. Zato o uchazečích o post starosty, někdy i senátora, informovaní jsou. Drtivou většinu voličů trápí hlad, nezaměstnanost a negramotnost. Více se dozvíte v anketě, při které Kristýna Lungová vyzpovídala voliče v Baie de Henne.

Anketa

Půjdete k volbám? Proč?

Destiné Batiste, 35 let, učitel

K volbám půjdu, abych změnil situaci mojí země. Životní podmínky tu jsou velmi špatné. Na prezidenta kandiduje 54 kandidátů a já jich znám asi 21. Jed-

noho už jsem si vybral, ale koho, to nikomu neřeknu.

Sulimen Ora, 61 let, drobná obchodnice

Volit jdu, protože chci, aby se změnila situace v zemi a hlavně situace v našem regionu, který je velmi chudý a zranitelný. Nemáme zde pitnou vodu

a silnice, které by nás spojily s okolními vesnicemi nebo městy.

Nadel Joseline, 18 let, nezaměstnaná

K volbám jít nemůžu. Je mi sice osmnáct, ale zatím nemám občanku, která je k volbám potřebná. Kandidáty neznám, vůbec se o to nezajímám.

Chante Lemorise, 28 let, drobný zemědělec

V Baie de Henne je nedostatek jídla, ale také práce. Já pracuji celý den na cizím poli a mohu si vzít jen část úrody. I kdybych měl více úrody, nemám ji

kde prodat. Nemáme trh ani cesty do okolních vesnic, takže jsme bez peněz a někdy jsme celá rodina taky o hladu. Volit tedy jdu, protože je to povinnost a zároveň právo každého občana Haiti. Znam všechny kandidáty na starostu Baie de Henne a taky do senátu. Prezidentští kandidáti nás ale nenavštíví, přijíždí jen do větších měst, takže je nemáme možnost poznat. Prezidenta budu vybírat podle fotky kandidátů, i když neznám jejich program.

Jean Gardy Altilus, 38 let, rybář

Jeden z velkých problémů na Haiti je vysoká negramotnost. Hodně lidí nemá dostatek peněz, aby dokončili povinnou

školní docházku. Taky je zde vysoká nezaměstnanost. Chci jít volbám, aby se něco změnilo. Jsem rybář, snažím se vydělat nějaké peníze z prodeje ryb, aby moje děti mohly do školy. Je to jediný příjem mé rodiny. Nedávno nás zasáhl hurikán. Moře je rozbouřené, zkalené pískem a ryby tam ne-

jde chytat. Nevím, jak svoji rodinu užívím. Snad brzy budu moci zase rybařit.

*Anketu vedla Kristýna Lungová, ACHO
Text: Karolína Opatřilová, ACHO*

Na Ukrajinu v září vyjel další kamion. Vezl vybavení do nemocnic

Zubařským křeslem, postelemi a jiným nábytkem naložili pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc další kamion. Ten vyrazil v pondělí 21. září směr Ukrajina. Náklad pomůže potřebným. Jeho součástí bylo například zubařské křeslo, na které usednou malí pacienti z dětského domova v Bortnikách. „Děti dosud musely dojíždět k zubaři do nejbližšího města a také za něj platit. Teď však mohou využít ordinaci přímo v Bortnikách, a to zdarma,“ uvedl P. Rostislav Strojvus, který na Ukrajině pomáhá pod hlavičkou Arcidiecézní charity Olomouc. Podle něj ordinace vznikne ve vhodných prostorách uprostřed vesnice a kromě dětí z dětského domova ji využijí také lidé z okolí. Ti však za zubaře zaplatí.

Kamion převezl také nábytek, který vylepší vybavení Charity v Kolomyji. Zhruba pětadvacet postelí zase putovalo hned do dvou ukrajinských nemocnic. „Tyto poho-

dlnější polohovací postele na kolečkách z nerezů nahradí některé staré drátěné postele v nemocnicích v Kolomyji a Ternopilu,“ pokračoval Strojvus s tím, že oddělení těchto nemocnic jsou ve špatném stavu. Arcidiecézní charita Olomouc se v minulosti podílela na zaslání lékařských přístrojů do nemocnice v Kolomyji. Tamní podmínky chce vylepšovat i dál.

Postele do ukrajinských nemocnic poskytla uherskobrodská nemocnice, nábytek pro kolomyjskou Charitu zase vyřadila ze svého vybavení CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc. Zubařské křeslo pro Bortniky se podařilo získat pro Ukrajince darem. Arcidiecézní charita Olomouc v tomto případě sehrává roli dopravce těchto potřebných věcí do cíle.

Karolína Opatřilová

Charita ČR spustila registrační databázi nabízené pomoci pro migranty

Uprchlíci z válkou zmítaných zemí míří do Evropy, přicházejí vyčerpaní a doslova s holýma rukama. Mnohým z našich spoluobčanů není jejich osud lhostejný a rádi by ke zlepšení neradostného údělu migrantů něčím přispěli. Charita ČR připravila z popudu České biskupské konference elektronickou databázi, kde mohou lidé nabízet svoji pomoc ve formě ubytování, materiální či dobrovolné výpomoci.

Po dvou týdnech od spuštění charitní webové databáze pomoci se do ní zaregistrovalo a nabídlo svoji pomoc více než 450 občanů a subjektů z celé ČR. Lidé nabízejí oblečení, potraviny, výuku i ubytovací kapacity. (Z těchto například v římskokatolické farnosti ve Strážnici uspořá-

dali farní sbírku a v Semilech sbírku hygienických potřeb.) „Jde o nabídky od našich spoluobčanů, kteří chtějí svým dílem a podle svých možností přispět ke zlepšení situace lidí, kteří utíkají před válkou. Množství nabídek svědčí o ochotě našich občanů přispět k řešení uprchlické krize,“ uvedl ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. „Když odečtu ty, kteří se potřebovali k situaci uprchlíků nějakým způsobem vyjádřit, ale sami žádnou pomoc nenabízejí, dostanu se k počtu přibližně 400 seriózních nabídek,“ upřesňuje počty Klára Boumová, migrační koordinátorka Charity ČR.

S databází zaměstnanci Charity ČR průběžně pracují. „Vělice si vážíme všech, kdo svoji solidaritu s uprchlíky vyjádřili skutkem a nabídli ubytovací prostory, vlastní síly a

další pomoc,“ říká Klára Boumová. „Nabídky nyní třídíme a postupně dobrovolníky kontaktujeme, abychom byli připraveni nabízenou pomoc pro uprchlíky využít.“

Provoz elektronické databáze, díky níž je možné prostřednictvím jednoduchého formuláře nabídnout pomoc, spustila Charita ČR na adrese: www.pomocuprchlikum.charita.cz.

Registrované nabídky v databázi budou dále využívány dle aktuální potřeby v daném místě. „Věřím, že tento nástroj bude užitečný a uprchlíkům přinese skutečný prospěch,“ doplnil Curylo.

Impulzem ke vzniku registrace nabídek pomoci uprchlíkům bylo Prohlášení předsedy a místopředsedy České bis-

kupské konference k současné situaci migrantů z 10. září 2015, vydané v reakci na výzvu papeže Františka k solidaritě a pomoci migrantům z neděle 6. září 2015.

Charita ČR působí v rámci římskokatolické církve jako odborný garant pomoci migrantům a spolupracuje s představiteli státní správy a samosprávy. Společně s nadnárodními sdruženími Caritas Internationalis a Caritas Europa se podílí na poskytování finanční i materiální pomoci migrantům u nás i v zahraničí. V České republice Charita provozuje osm poraden pro migranty a infolinku v mongolském a vietnamském jazyce.

Jan Oulík,
oddělení komunikace Charity ČR

Charity v olomoucké arcidiecézi pomáhají uprchlíkům na Balkáně

Dne 22. října v odpoledních hodinách vyjela z Olomouce do Slovinska první skupina dobrovolníků v čele se zástupcem Charity Olomouc za účelem pomoci uprchlíkům. Po uzavření hranic z pátku na sobotu mezi Chorvatskem a Maďarskem se Slovinsko stalo další tranzitní zemí. Díky monitorovací cestě zástupců Charity ČR na Balkáně ve dnech 14. až 19. října se podařilo dojednat s národními Charitami v postižených oblastech potřebnou pomoc z české strany. Na území Slovinska tak putuje spolu s dobrovolníky rovněž materiální sbírka pro uprchlíky.

Situace je kritická i z důvodu nadcházejícího chladného zimního počasí. Stoupá potřeba teplého ošacení, jako jsou bundy, svetry, čepice, šály, zimní obuv, včetně dek a pláštěnek. Hned začátkem října se uskutečnila v olomoucké arcidiecézi na jižní Moravě další materiální sbírka za účelem humanitární výpomoci skupině dobrovolníků působících na chorvatsko-srbské hranici. „Materiální pomoc poputuje z Charity na chorvatsko-srbskou hranici poblíž města Tovarnik, kde již jeden z dobrovolníků mapoval situaci,“ sdělila sociální pracovnice Martina Novotná z Charity Strážnice.

Pomoc dobrovolníkům působícím v tamní oblasti se ukazuje být v současné chvíli akutní. Jsou to právě oni, kdo spolu s dalšími humanitárními organizacemi již měsíce pomáhají tisícům uprchlíků v místech jihovýchodní Evropy, kde v tuto chvíli tranzitují desítky tisíc lidí.

„Co se týká situace, je potřeba ji vnímat jako měnící se v čase. Lidé, kteří vstupují dnes do Makedonie, v průběhu 20-40 hodin budou na chorvatsko-slovinské hranici a za dalších 10-15 hodin v Rakousku. Lidé nezůstávají na místě, ale putují za svým cílem, jímž je dosažení Německa. Pokud slovinská vláda omezí přístup uprchlíků na své území z 5-7 tis. denně na max. 2,5 tis. denně, má to za následek dominový efekt po celé délce uprchlické linie, kde potom dochází k další či nové potřebě humanitární asistence,“ přiblížil situaci humanitární pracovník Martin Zamazal z

Foto: Filip Habrman, DCHB (monitorovací cesta Charity ČR na Balkáně)

Arcidiecézní charity Olomouc, jeden z účastníků monitorovací cesty na Balkáně.

Zejména v souvislosti s komplikovanou situací na hranicích, mnozí volají po urgentním řešení situace.

„I proto může být pomoc české Charity kdykoliv zahraniční Charitou vyžádána - pokud o formu naší pomoci bude zájem, bude potřebná a bude chtěná,“ uvádí Martin Zamazal a dodává: „humanitární pomoc, resp. její intenzita a potřebnost je tak závislá i na politických rozhodnutích. Uzavření hranic v Německu nebo Rakousku může mít za následek hromadění uprchlíků v balkánských zemích a zapříčinit situaci stejnou či spíše horší než v Maďarsku na počátku září.“

Eva Štefková,
Arcidiecézní charita Olomouc

**Podpořit činnost olomouckých Charit můžete i finančně
na sbírkový účet ACHO:
Číslo účtu: 4030207 / 0100
Variabilní symbol: 001**

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, říjen 2015 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 10. 2015. **Uzávěrka příštího čísla 15. 11. 2015**